

నవతెలంగాణ

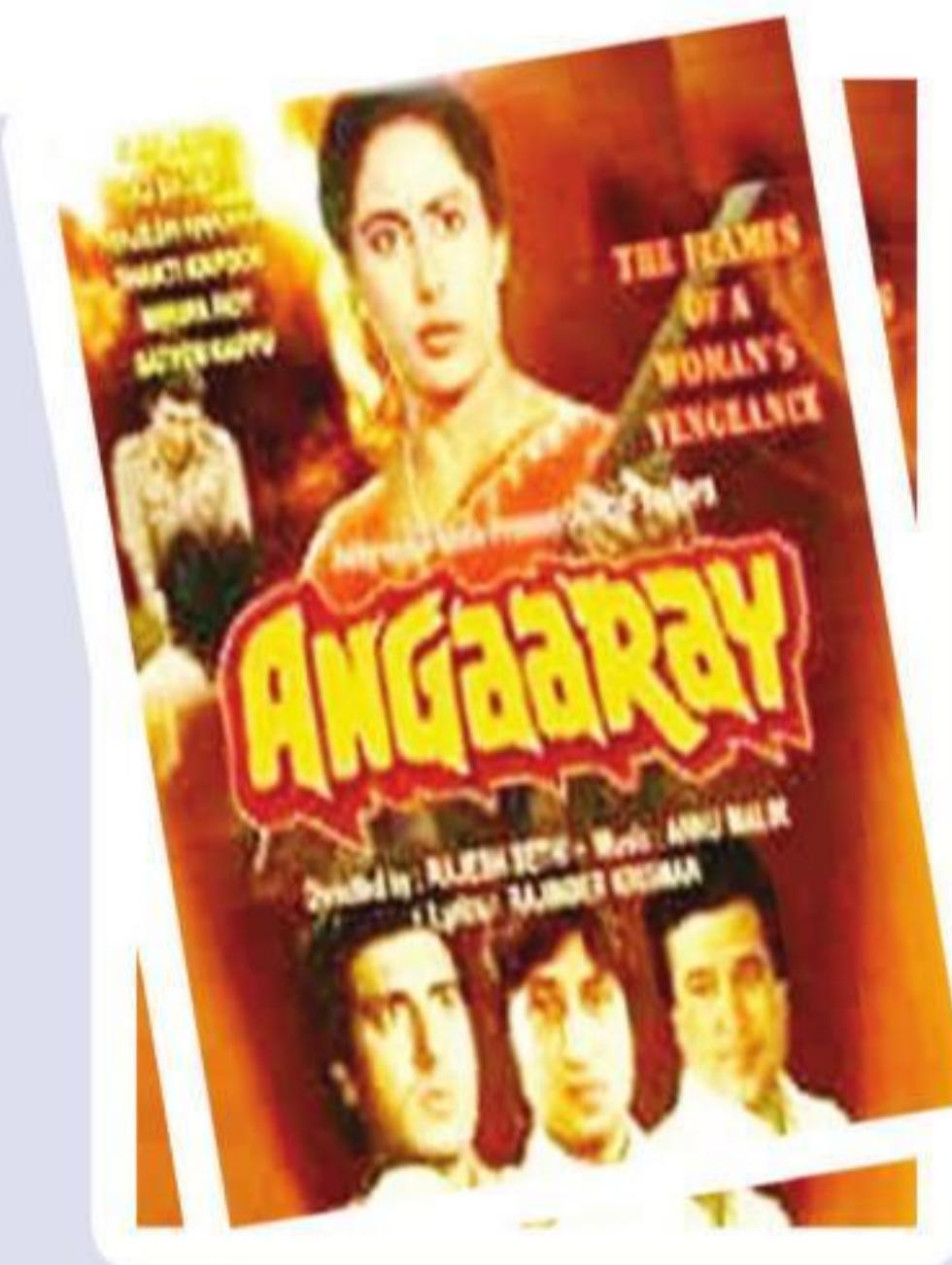

28 మార్చి 2021

01 సప్టెంబర్ 2020

సమాజ పురీగతికి అవరీధండ్రా మాలన యుండ్ర విశ్వసాలు

అత్యాచార బాధితురాలికి
శిక్ష విధించే వైఖరిని ఎదుర్కొన్న పాత్ర
అంగారే సినిమాలో ఆల్

ఫోటోగ్రఫీ లో ఒక్క సారి subject అంటే మనం తీసే వస్తువును ఇతర ఏ వస్తువులు లేకుండా isolate చేసి తీయడం అవసరం అవుతుంది. ఎందుకంటే ఇక్కడ వస్తువు చాలా క్లియర్ గా కనిపిస్తూ ఆకర్షిస్తుంది. చూసే వారి దృష్టి subject మీదే ఉండి, సబ్జక్టును పూర్తిగా పరిశీలించే అవకాశం ఉంటుంది. కానీ, ఈ

రకం ఫోటోలను కొందరు పెఢగా లైట్ చేయరు. ఎందుకంటే, ముఖ్యంగా వైట్ లైఫ్ ఫోటోగ్రఫీలో habitat కూడా చాలా ముఖ్యం. అంటే, పశ్చి లేదా జంతువు ఏ రకమైన పరిసరాల్లో నివాసిస్తుంది లేదా ఏ రకమైన ఆహారాల్ని తింటుంది అనేది కూడా ఫోటో లో కనిపించడం ముఖ్యం అంటారు వీళ్ళు. దాని వల్ల చూసే వాళ్ళ కు వస్తువు పైన మరింత లోతైన అవగాహన కలిగి మరింత సమాచారం ఫోటో వల్ల కలుగుతుంది అనేది వీరి అభిప్రాయం. కానీ రెండు రకాల ఫోటోల లకు దేని ప్రాధాన్యత దానికి ఉంది. నేను ఈ మధ్య తీసిన కొన్ని ఫోటోలు ఇక్కడ పెదుతున్నాయి. ఇక్కడ black winged kite (juvenile), black kite (మామూలు గడ్డ), pond heron, ashi-crowned sparrow -larkల ఫోటోలు ఇలా ఏ పరిసరాల విషాలూ లేకుండా ప్రీని క్లియర్ గా చూపిస్తున్నాయి. అదే ఆడ నెమలి ఉన్న ఫోటో, పొలం లో పూల మొక్కల నడుమ మేస్తా ఉండగా తీసింది. దేని ప్రాధాన్యత దానికదే, కదా!!

ఎన్వెంబి గేరా,

9492922492

కవర్ స్టార్

- 5 | సమాజ పురోగతికి
అవరోధంగా మాలన
మూడు విశ్వాసాలు**
- సుభావ్

కొత్త పుస్తకం

- 13 | 'ప్రదు తరాల'
కథ వీరయ్**
- సాగర్ వనపర్తి

సినిమా

- 14 | అత్యాచార బాధితురాలికి
శిక్ష విధించే సమాజ వైఫైలని
ఎదుర్కొన్న పాత
“అంగారే” సినిమాలో అల్లి**
- ఏ.జ్యోతి

కథ

- 16 | చెల్లి తాయగం**
- నాగరాజు మద్దెల

- అనువాద కథ
బక్కమాట ... 18**
- జిల్లేళ్ళ బాలాజీ
- చిన్న కథ
నీళ్ళ బావి ... 20**
- అర్.సి. కృష్ణస్వామి రాజు

- నెమలీక...
చిలుక కొట్టిన జామపండు ... 22**
- ఎం వి స్వామి
- సమీక్షలు...
‘సేవాధృక్వధం చెప్పిన ‘కోవిడ్-19’ ... 25**
- తంగిరాల చక్కనిటి

వోత్తిడి

వోత్తిడి అనే మాటలను మనం తరచూ వింటూ వుంటాం. ముఖ్యంగా తొంబెల తర్వాత ఈ వోత్తిడి అందరినీ వెంటాడుతోంది. ఆక్రమిస్తోంది. మరీ ప్రధానంగా మానసికమైన వోత్తిళ్ళు నేటి యువతరం మీద విపరీతంగా పెరుగుతున్నాయి. మధ్య వయస్యల మీద కూడా దీని ప్రభావం తీవ్రంగా వుంది. దీనికి ప్రధాన కారణంగా రెండు విషయాలు మనకు కనపడతాయి. ఒకటి ఆర్థిక సమస్య అయితే రెండోది మానవ సంబంధాల్లో వచ్చిన పెను మార్పులు మానసికంగా మనములను వోత్తిళ్ళకు గురి చేస్తోంది. ఇంకా అనేక కారణాలు కనపడ్డపుటికే ఈ రెండింటిలోనే మూల సమస్య యిమిడి వుంది.

ఇది పరకు పెద్దవాళ్ళు అంటే రైతులు, కార్బూకులు, మధ్యతరగతి జీవులు ఆర్థిక వోత్తిడికి గుర్తయేహారు. కానీ ఇప్పుడు బాలులు, యువకులు ఈ మానసిక వోత్తిళ్ళకు లోనపుతున్నారు. మొన్నీ మధ్యనే కేవలం రెండు రోజుల వ్యవధిలోనే పదుగురు విద్యార్థులు ఆత్మహత్యకు పాల్పడారు. డిగ్రీ, ఇంటర్ ఉన్నత విద్యలో ఉన్నవారు ఈ దారుణానికి పూనుకున్నారు. ఒకరు పరీక్ష సరిగా రాయలేక పోయానని, చదవలేక పోతున్నానని, మార్పులు సరిగా రాలేదని, ఇలా వివిధ కారణాలు ప్రచారంలో విసపడ్డాయి. ఇప్పుడు కరోనా కూడా వీళ్ళ మీద వోత్తిడి పెరగటానికి ఇంకొంత కారణమై కూచున్నది. ప్రపంచికరణ ఆరంభమైన తరువాత మన విద్యావిధానం పూర్తిగా వ్యాపారంగా మారిపోయింది. చదువుకోవడం వ్యాపారంగా మారడమే కాదు. చదివే చదువు కూడా వ్యాపార విషయాల ఆధారంగా, వ్యాపార అభివృద్ధికి తోడ్పడే విధంగానే రూపకల్పన జరిగింది. అంటే మార్కెట్లకు సరిపోయే విద్య. అంటే ఇందులో కొనుగోలు, అమ్మకం చేయగలిగిన వారే మిగిలి వుంటారు. ఈ రెండూ చేయలేనివారు ఎందుకూ పనికిరుకుండా పోతారు. ఇది ప్రధానమైన అంశం. లక్షలు పెట్టి విద్యను కొంటున్నప్పుడు ఆ పోటీని తట్టుకుని అందరిలోకి ప్రథమ శ్రేణిలో నిలిచిన వారే ముందుకు పోగలుగుతారనేది తెలిసిన సంగతే. విద్యార్థి వాతావరణం, నేపథ్య శక్తి సామర్థ్యాలు, కుటుంబ ఆవరణం మొదలైన వాటితో ఈ వ్యాపారానికి సంబంధం లేదు. అనివార్యంగా పోటీలోకి నేటి విద్యార్థులు నెట్టబడతారు. రుద్దబడతారు. వాళ్ళ వాళ్ళ ఇప్పులకు, అభిరుచులకు, ఎంపికకు ఏ సంబంధమూ ఏండదు. ఇదిలా ఉంటే డబ్బులు పెట్టి కొంటున్నప్పుడు విజయం సాధించకపోతే ఎలా? అనే వోత్తిడి (ఆశలతో కూడి కోర్కెలు) తల్లిదండ్రులు నుండి వుంటోంది. ఇక కరోనా కాలాన స్నేహితులు, ఉపాధ్యాయులు, ఒక సమూహంలో గడిపే పరిస్థితులు కరువైపోయాయి. ఒక నిర్వంధ జీవన విధానం కొనసాగుతున్నది. ఇది కూడా విద్యార్థులపై పెద్ద ప్రభావాన్ని కలిగిస్తున్నది. పరీక్షలంటే తీవ్ర పెస్సన్నకు గురవుతున్న విద్యార్థులను మనం నేడు చూస్తున్నాం.

రెండో విషయం చదివిన తర్వాత కూడా స్వరైన ఉద్యోగం దొరుకుతోందో. లేదో! ఉపాధి ఎలా? మొదలైన అలజడి యువతలో పెరిగింది. ఉన్న ఉద్యోగాలు కూడా ఈ కరోనా సందర్భంగా కోల్పోయి వీధిన పడ్డ వాళ్ళున్నారు. రోజు రోజుకూ నిరుద్యోగ సైన్యం దేశంలో పెరుగుతోంది. ఏమి చేయాలో తోచని ఒక అనిశ్చితి. ఇంకొపై నూతనమైన విలాస జీవితపు దృశ్యాలు, సౌకర్యాలు మాయా బజారులో సరుకుల మిలమిలలు యువతను వోత్తిడికి గురి చేస్తున్నాయి.

తల్లిదండ్రులు కూడా ఇద్దరూ వని చేస్తునే ఆర్థిక వోత్తిడిని కలిగి వున్నారు. పిల్లలకు ఒక మానసిక స్థయిర్యాన్ని ఇప్పగలిగే స్థితిలో వాళ్ళు లేరు. ఆ సమయమూ కేటాయించడం లేదు. మేమున్నాము అనే ఒక మధ్యతును తల్లిదండ్రులు ఇప్పగలగాలి. పిల్లలతో వారి ఉద్యోగాలకు సంబంధించినవి గమనించి, వాళ్ళ మనసును తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేయాలి. వారి బాధల్ని, సంతోషాలను పంచుకోవాలి. ప్రేమను ప్రకటించాలి. వాళ్ళ కోసం కాలాన్ని వెచ్చించాలి. పిల్లలకున్న ఆస్తులు ఏమి లేవు. యువతలో నిరాశ, నిస్పుహ తల్లికుండా పెద్దలు ఒక భరోసాగా నిలవాలి.

“చిల్లరదేవుళ్ళ”

చిత్రంలోని “పాదాలనే ఉన్నది విని మెళ్ళి”
పాటకు పేరడీ. రచన అత్తేయ.

పల్లవి :

ఆ..ఆ..ఆ..ఆ..ఆ
ఆ..ఆ..ఆ..ఆ..ఆ..ఆ...
వండాలనే ఉన్నది..తిని చూసి..ననుమెళ్ళే
మనిషుంటే...
వండాలనే ఉన్నది..తిని చూసి..ననుమెళ్ళే
మనిషుంటే...వీ..వీ..
వండాలనే ఉన్నది..

చరణం :

వండాలంటే అది నాటై ఉండాలి
వండాలంటే అది నాటై ఉండాలి
ఆ నాటుకు సరిపడ మసాల కావాలి
వండాలంటే అది నాటై ఉండాలి
ఆ నాటుకు సరిపడ మసాల కావాలి
కారం నిండాలి.. లవణం అంటాలి.. నోటిలో నీళ్ళే
డోరాలి..తః..ఇ..ఇ....
కారం నిండాలి.. లవణం అంటాలి.. నోటిలో నీళ్ళే
డోరాలి..తః..ఇ..ఇ.... (వండాలనే ఉన్నది..)

చరణం :

తిన్నారంటే ఒళ్ళే మరవాలి..
ఆ మరుపులో ఊపొచ్చి స్వర్గమే చేరాలి..
తిన్నారంటే ఒళ్ళే మరవాలి..
ఆ మరుపులో ఊపొచ్చి స్వర్గమే చేరాలి..
తునకలు ఒడవాలి..బొమికలు నమలాలి..మల్లో
ఫ్లేటుకు నన్నే అడగాలి..
తునకలు ఒడవాలి..బొమికలు నమలాలి..మల్లో
ఫ్లేటుకు నన్నే అడగాలి.. (వండాలనే ఉన్నది..)

- డా.బి.బాలకృష్ణ, 9948997983

“వలయాలు”

ఎవరిని చూసినా మారిన ముఖాలే
ఎటు పరికించినా వెలసిన రంగులే
సీతాకోకచిలుకలు ఇటువైపు రానట్టుంది!

* * *

చాలా రోజులైంది మనస్సుల్నిగా నవ్వి
దినపత్రికలూ, తీవీల వల్ల కావడం లేదు
ఎవరైనా కాస్త సీరియస్సుగా మాట్లాడరూ?!

* * *

వెలుతురు జలపాతాలు ఎక్కుడా
వెన్నెల తుఫానులు ఎక్కుడా
ఎదురుగా అస్తీ అమావాస్య ఆహ్వానాలే!

* * *

కొన్ని కబుర్ల కాకమ్మ కథలూ
మరికొన్ని కంచికి చేరని సశేష నిట్టార్పులు
అనగనగా ఒక రాజు ఇంకా రాదేమి?!

* * *

కొద్దిగా సమయం చిక్కింది ఇప్పుడే
అలోచించాలంటే ఎందుకో చిరాకు
ఎదురుగా రారమ్మని కవ్విస్తూ మొబైలీ!

* * *

చిరుగాలికే చిక్కని మేఘాలు
బక్క చిక్కి పోనున్నాయా
నక్కతాలు ఒక్కో చేరి ఓదార్పుతాయేమో?!

* * *

భారమైన మనసుకు స్వాంతన
ఆలోచనల సుధిగుండంలో
నువ్వు లేకున్నా ఉన్నట్లు భావన!

* * *

గోవి గురుపుసాద్, ఖమ్మం.

సిల్ : 8639235806

సోపతిష్టై మీ సృందనలు sopathisunday@gmail.comకు పంపించండి

సమస్యలు
మూడుత్వంలో

సుంచి పుట్టినవి అయినా,

మరేరకమైన సమస్యలు

అయినా.. వాటి పరిష్కారం

మాత్రం భౌతిక వాస్తవికత ద్వారానే

సాధ్యమవుతాయి. అంతేతప్పా..

మాయలు మంత్రాలు, క్షుద్రపూజలు

వంటి లంప్రాయమైన మార్గాలేవి

ఉండవు. అది 'దయ్యం' సమస్య అయినా,

అపెండిసైటిస్ వంటి కడువునొప్పి సమస్య

అయినా, పరిష్కారం భౌతిక మార్గం

ద్వారానే ఉంటుంది. ఇలాగాకుండా..

పూజలు, ప్రార్థనలు, ప్రసాదాలు,

మంత్రించడాలు, శివసత్తులు

అభయమివ్వడం, కల్పాల ఆయల్

పూయడం సేవించడం

లాంటివి ప్రయోగిస్తే, ఏమీ

ఫలితముండదు. వ్యాధి

ముదిల ప్రాణాపాయ

స్థితిలోకి

వెళ్ళాపోతారు.

సమాజ పురోగతికి అవరోధంగా మారిన

మూర్ఖ విశ్వాసాలు

- సుభావ్, 9000904284

ఎధనిక భారత దేశం అన్ని రంగాలలోను ప్రపంచ దేశాలతో పోటీపడుతూ పురోగతినుస్తున్న నేటి పరిస్థితుల్లో... ప్రజల జీవన విధానం, వారి సామాజిక చైతన్యం, శాస్త్రీయ విజ్ఞానం.. పూర్తిగా మధ్యయుగాల నాటి ప్రజల జీవన స్థితిని తలపించే విధంగా ఉంది అనీ, ఆధనిక పరిస్థితుల తీరు తెలియజేస్తోంది . ఇది అత్యంత విషాదకరమైన పరిణామం! కంపాటర్లు, ఇంటర్ నెట్లు, రాకెట్లు, సాటిలైట్లు, సెల్ఫోన్లు వంటి అధునాతన సాంకేతిక విజ్ఞానాన్ని (Modern Technology) వినియోగించుకుంటున్నప్పుడు, ప్రజల్లో అనివార్యంగా శాస్త్ర విజ్ఞానం పెంపొందాల్సింది పోయి, ఆదిమానవుల వలె అశాస్త్రీయ భావనలతో జీవనం సాగించడం .. సామాజిక వైపుల్యమే! సాటి మనుషులను చేతబడులు, మంత్రాలు, క్షుద్రపూజలు పేర్లతో... వారిని క్రూరాతి క్రూరంగా హింసిస్తూ, సజీవంగా మంటలల్లో దహనం చేసి హత్యలు చేయడం వంటి సంఘటనలు' ఏ సామాజిక చైతన్యానికి , ఏ శాస్త్రీయ విష్ణూనానికి సంకేతం..!? ప్రభుత్వ పాలనా వ్యవస్థలు, రాజ్యంగంలోని పౌరుల హక్కులు - విధులు ఉన్న కూడా.. ప్రజలకు చేరాల్సిన శాస్త్రీయ, సామాజిక విజ్ఞానం ఎందుకు అందడం లేదు! ఈ వైరుద్య పరిణామాలకు, ప్రస్తుతం నెలకొని ఉన్న అసహాజ మార్పులకు కారణాలేమిటో తెలుసుకోవాల్సిన బాధ్యత మనందరి మీద ఉంది. మేము దేశభక్తులం' అనే భావించే వారు, దేశంలో నెలకొన్న అమానవీయ పరిస్థితుల గురించి తెలుసుకోవాల్సిన బాధ్యత మరింత ఎక్కువగా ఉంది.

మూడుత్వం

ప్రస్తుతం దేశంలో నెలకొని ఉన్న అనేక సామాజిక రుగ్మితలకు మూలం 'ఈ మూడుత్వమే!

సమాజ పురోగతికి
అవరోధంగా మారిన
మూడు విశ్వాసాలు -
సామాజిక
అసమానతలు
ప్రశ్నతోడ బుట్టు పరిణత
జ్ఞానంబు ప్రశ్నతోడ
వెలయు ప్రాభవమ్ము...
ప్రశ్నలేక ప్రగతి
ప్రశ్నార్థకమ్మురా
నవయుగాల బాట
నార్ద మాట॥

ఇది నేటి కరీనా వైరస్

కంటే కూడా అత్యంత

ప్రమాదకారి. ఈ మూడుత్వానికి

మూల కార ణం 'మతమౌడ్యం'?

ఇది దినదినాభివధిచెంది, నేడు సమాజ

మంత్రటూ విస్తరించి వ్యవస్థిక్షతం అయింది.

మతాలు, మత గ్రంథాలు, ఆయ మతాల్లోని దేవుళ్ళతో

అనుసంధానమై ఉంటాయి కాబట్టి... ప్రజలు దేశ రాజ్యాంగం కంటే

కూడా 'మత గ్రంథాలకు - మత విశ్వాసాలకే అధిక ప్రాధాన్యతని

స్తున్నారు . ఏదేశంలో అయినా, ఏ సమాజంలో మతం - దేవుడు

లాంటి అంశాలు ప్రజల వ్యక్తిగతమైన మానసిక భావనలు! వాటి పట్ల మనిషికి గౌరవం నమ్మకం ఉండడం, లేకపోవడం కూడా వ్యక్తిగతమైన

అంశమే! 'కానీ, మనిషి జీవితం, జీవన విధానం వ్యక్తిగతమైనవి కావు.

అది పూర్తిగా బహిరంగమైనది, సామాజికమైనది. వ్యక్తి ప్రభావం సమాజం మీద, సమాజ ప్రభావం వ్యక్తి మీద ప్రతిబింబిస్తూ

ఉంటాయి. నాజీవితం నా ఇష్టం అంటే కుదరదు. అంతా సామాజికమే. సమాజ అభివధిలో భాగమే. ఉదాహరణకు బాధ్యత

విస్తరించి మద్యపానం సేవించేవారు...

కుటుంబానికి, సమాజానికి నష్టం కలుగ చేస్తుం

ఉంటారు 'అట్లాగే మూడి విశ్వాసాల్లో

మనిగిపోయిన వారు ఇది మా సాంత విషయం

అనుకుంటారు. కానీ కాదూ, అది సామాజిక

సమస్య. సమాజం మీద ప్రభావం చూపే సమస్య!

అందుకే, మూడుత్వం కూడా ఒక సామాజిక సమస్య!

అన్ని సమస్యలూ భౌతికమైనవే..

సమస్యలు మూడుత్వంలో సుంచి పుట్టినవి

అయినా, మరేరకమైన సమస్యలు అయినా.. వాటి

పరిష్కారం మాత్రం భౌతిక వాస్తవికత ద్వారానే

సాధ్యమవుతాయి. అంతేతప్పా.. మాయలు

మంత్రాలు, క్షుద్రపూజలు వంటి అశాస్త్రీయమైన

మార్గాలేవి ఉండవు. అది ‘దయ్యం’ సమస్య అయినా, అపెండిసైటిస్ వంటి కడుపునొప్పి సమస్య అయినా, పరిష్కారం భోతిక మార్గం ద్వారానే ఉండుంది. ఇలాగాకుండా.. పూజలు, ప్రార్థనలు, ప్రసాదాలు, మంత్రించడాలు, శివసత్తులు ఆభయమివ్వడం, కల్పరి ఆయల్ పూయడం సేవించడం లాంటివి ప్రయోగిస్తే, ఏమీ ఫలితముండదు.

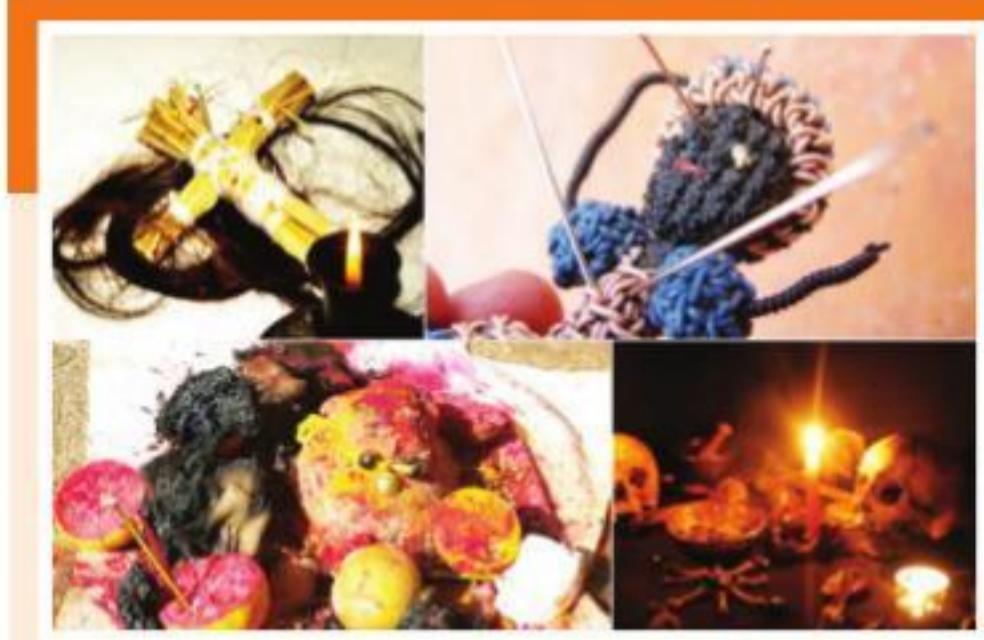
వ్యాధి ముదిరి ప్రాణాపాయ స్థితిలోకి వెళ్ళాపోతారు. సకాలంగా శప్తచికిత్స చేసి, అపెండిస్ అనే ఆ వేస్త పదార్థాన్ని తొలగిస్తేనే, అపెండిసైటిస్ అనే ఆ కడుపునొప్పి శాశ్వతంగా తగ్గిపోతుంది.

‘మేము ఈ సమాజానికి అతీతులం, దేవుడి మానస పుత్రులం’ అని చెప్పుకునే పూజారులు, బాబలు, ఓయర్లు, మరాదిపతులు, పొస్టర్లు, మౌలికులు.. ఈ కరోనా కాలంలో మాన్స్ ధరించాల్సిందే, కరోనా పోజిటివ్ వస్తే ఆసుపత్రిలో చికిత్స చేసుకోవాల్సిందే! నిత్యజీవితంలో ఇలాంటి సత్యాలు, వాస్తవాలు అనేకం కనిపిస్తున్నా కూడా.. ప్రజలు ఇంకా చేతబడి, బాణామతి, దెయ్యాలు కర్కు, రాత, పునర్వన వంటి అనేక మూడు విశ్వాసాలకు బల్సుతున్నారు అంటే.. వారిలో ఈ మూడుత్వం ఎంత బలంగా వేళ్ళానుకుందో, వాటి మూలాలేంటో తెలుసుకోవలసిన అవసరముంది.

ముఖ్యంగా నేటి యువత మీద కూడా ఈ మూడువిశ్వాసాల ప్రభావం బలంగా ఉండడం ఒక విషాదకర పరిణామం! .

ఆదిమకాలం, మూడు నమ్మకాల పుట్టుకు నిలయం!

ఆదిమ సమాజంలో ఆదిమానవులు.. ప్రకృతిలో సంభవించే అనేక మార్పులకు, వింతగా అగుపడే సంఘటనలకు.. ఆశ్చర్యానికి లోనయ్యారు, భయపడ్డారు. తమకంటే అది శక్తివంతమైనవని భావించి ఆరాధించారు. రాత్రి, పగలు, నక్కతాలు, సూర్యుడు, చంద్రుడు, గాలి, ఉరుములు, మెరుపులు, వర్షం, పిడుగు.. ఇలా వీటన్నించిని ఏవో బలమైన శక్తులుగా భావించారు. రోజు రోజు తమ కార్యాచరణ నుంచే, సూతన విషయాలు తెలుసుకుంటూ... పశువుల పెంపకం, పంటలు పండించడం లాంటి వ్యవసాయ పనులు నేర్చుకున్నారు. సంచార జీవితం నుంచి, స్థిరమైన గుంపుజీవన విధానం రూపొం దింది. ఈ నేపథ్యంలో ఒక గుంపు మీద మరో గుంపు దాడి చేయడం, ఓడిపోయిన గుంపు మొక్క ఆహార నిల్వలను, వస్తువులను స్వీధిం పరుచు. కోవడం, ఆగుంపు మనుషులను బంధీలుగా మార్చి, చాకిరి చేయించు కోవడం మొదలు పెట్టారు. ఈ విధంగా ఈ పరిణామం చరిత్రలో భానిస సమాజానికి దారి తీసింది. పీడించేవాళ్ళంతా ఒక వర్గంగా మారి, క్రమంగా అది భూస్వామ్యవర్గంగా రూపాంతరం చెందింది. శ్రమజీవులను ఎల్లకాలం ఈ విధంగానే చాకిరి చేయించుకోవడానికి, ప్రకృతి వనరులను ప్రధానంగా భూమిని సొంతం చేసుకోవడానికి, బానిసల నుంచి వచ్చే తిరుగు బాటును శాశ్వతంగా అణచివేయడానికి.. భానిస ప్రజల్లో మూడు విశ్వాసాలను నెలకొల్పాలి, అనే దురూలోచన ఈ భూస్వామ్య దోషించి వర్గానికి వచ్చింది! భానిస ప్రజలు తమ గుప్పిట్లో ఉండడంకోసం, వారిని భోతికంగా అణచిపెట్టి ఉంచడం కంటే.. వారిని నిస్సపోయులుగా చేయడం వల్లనే దీర్ఘకాలిక ప్రయోజనాలు ఉంటాయని భావించారు. దోషించి వర్గాలు..’ ఆ కుటిల అలోచనల్లో భాగంగానే, ప్రజల ఉంపాల్లో ఉన్న రూపం లేని దేవుళ్ళకు రూపాలిచ్చి.. సూర్యుడు, చంద్రుడు, గాలి, సీరు, అగ్ని

బానిస ప్రజల్లో మూడు విశ్వాసాలను నెలకొల్పాలి, అనే దురూలోచన ఈ భూస్వామ్య దోషించి వర్గానికి వచ్చింది!

బానిస ప్రజలు తమ గుప్పిట్లో ఉండడంకోసం, వారిని భోతికంగా అణచిపెట్టి ఉంచడం కంటే.. వారిని నిస్సపోయులుగా చేయడం వల్లనే దీర్ఘకాలిక ప్రయోజనాలు ఉంటాయని భావించారు. దోషించి వర్గాలు..’ ఆ కుటిల అలోచనల్లో భాగంగానే, ప్రజల ఉంపాల్లో ఉన్న రూపం లేని దేవుళ్ళకు రూపాలిచ్చి.. సూర్యుడు, చంద్రుడు, గాలి, సీరు, అగ్ని ఉంటాడు, గాలి, సీరు, అగ్ని వంటి ప్రకృతి వనరులను దేవుళ్ళను చేసారు. వారు చెప్పుదలచుకున్న నియము నిబంధనలు, దేవతల పుట్టుక కథలూ వగైరా కాల్పనిక విషయాలు, మతాల పేరుతో మత గ్రంథాల్లో రాసారు. ఇవి రాసించి మరవ్వారో కాదు స్వయంగా దేవుడే అని చెప్పారు. ఇవి పాటించక పోతే దేవుళ్ళను ధిక్కరించడమే అవుతుంది. అప్పుడు దేవుడి ఆగ్రహానికి గురోతారు , అని భయపెట్టారు . ఈ విధంగా వారి స్వార్థం కోసం రాసిన రాతలే మత గ్రంథాలయ్యాయి!” శ్రేమ చెయ్యాని దోషించి వర్గం, శ్రమజీవుల శ్రమను దీర్ఘకాలి కంగా దోషకోడానికి ముఖ్యంగా ఆహారమైన భూసంపదను అందిన కాడికి సొంతం చేసుకోవడానికి, బాధితుల నుంచి ఎల్లకాలం ప్రతిఫుటన రాకుండా ఉండడానికి.. దేవుడిపేరుతో మతాన్ని మత గ్రంథాలను సృష్టించారు. అందుకే ప్రపంచంలోని ఏ మత గ్రంథాలను పరిశీలించినా కూడా.. అందులో అనమానతలు, అశాస్త్రియతా, మాయలు, మంత్రాలు, అతీతశక్తులు వంటి అశాస్త్రియమైన రాతలే దర్శనమిస్తాయి.

చాతుర్వ్య వ్యవస్థ

పాల సముద్రంలో నుంచి ప్రజల కవసరమైంది ఏదీ పుట్టులేదు! కానీ ఈ చాతుర్వ్య వ్యవస్థల నుంచి మాత్రం సకల సామాజిక రుగ్గుతలన్నీ పుట్టాయి. అనాటి పురోహిత బ్రాహ్మణుల ఆలోచనా విధానాల రూపకల్పన ఈ చాతుర్వ్య వ్యవస్థ! ఒక సమాజంలో జీవిస్తున్న ప్రజలను చాతుర్వ్య వ్యవస్థ, పేరులో, నాలుగు వర్గాలుగా విడగొట్టారు. వేదాలు రాసింది దేవుడు అని చెప్పారు. రుగ్గేదంలోని పురుష సూక్తం అనే అధ్యాయంలో, వర్షం(రంగు) ఆధారంగా, బ్రహ్మ దేవుడు ఈ నాలుగు వర్గాలను సృష్టించాడని చెప్పారు.

అవి 1)బ్రాహ్మణులు 2) క్షత్రియులు 3) వైష్ణవులు 4) శాస్త్రులు

- 1) బ్రాహ్మణులు :** బ్రహ్మ ముఖంలో నుంచి పుట్టిన వాళ్ళ బ్రాహ్మణులు. వీరి వర్షం ‘తెలుపు’ దైవం పట్ల విశ్వాసాన్ని, భక్తిని ప్రజల్లో పెంపాందించడమే వీరి ప్రధాన విధులు. ‘బాహాణులు అంటే భగవత్ స్వరూపులు’ అని వేదం చెపుతుంది కాబట్టి మేము భూసురులం’ అని ప్రకటించుకున్నారు.
- 2) క్షత్రియులు:** బ్రహ్మ భు జాల్లో నుంచి పుట్టిన వాళ్ళ క్షత్రియులు. వీరి వర్షం ఎరువు రాజ్య పాలన చేయడం వీరి ప్రధాన విధులు.
- 3) బ్రహ్మ తొడల్లో నుంచి పుట్టిన వాళ్ళ వైష్ణవులు.** వీరి వర్షం పసుపు’. వ్యాపారాలు, వ్యవసాయం, పశుపోషణ చేయడం వీరి ప్రధాన విధులు.
- 4) శాస్త్రులు :** బ్రహ్మ పాదాల్లో నుంచి పుట్టిన వాళ్ళ శాస్త్రులు. వీరి వర్గం ‘నలుపు’. పై మూడు వర్గాల వారికి కిక్కురు మనకుండా సేవలు చేయడమే వీరి ప్రధాన విధులు. వీరికి చదువు, నయ్యలు, యజ్ఞాలు, యగాలు, పూజలు చేయడం వీరికి నిపిధుం! శాస్త్రులు ఎవరైనా ఈ నిబంధనలను అతిక్రమిస్తే, వారికి కతినాతి కరిసమైన శిక్కలు ఉంటాయి. శాస్త్రులు అంటే ప్రస్తుత ఎన్.సి., ఎన్.టి., బి.సి.కులాలకు చెందిన వారని అర్థం. లోకానాం విష్ణురం ముఖ, బాహు, ఉరు, పొదతః క్షత్రియ, వైశ్య, శాధాన

భుజముల నుంచి, పాదాల నుంచి..
బాహ్యణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులను సప్తించాడు.

- మనస్యతి -

“ఈ విధంగా మతం - దేవుడి పేర్లతో చాతుర్వ్యద వ్యవస్థను సృష్టించిన పైమూడు వర్గాలు.. అపారమైన భూసంపదను, ప్రకృతి వనరులను అందిన కాడికి దోచుకున్నారు. వంచనకు గురైన శాద్రులు.. ఎప్పటికైనా నిజాలు తెలుసుకుని ప్రతిఘటిస్తారని ఊహంచిన ఈ దోషిడివర్గం.. వారి ఆలోచనను పక్కదారి పట్టించేందుకు, వారిలో సామాజిక, వైజ్ఞానిక చైతన్యం రాకుండా ఉండేందుకు.. సమాజం నిండా అర్థంలేని మూడ విశ్వాసాలను, మూడ నమ్రకాలను, మూడత్వాన్ని దిగుమతి చేసారు. మనిషి పుట్టినప్పటి నుంచి మరణించేవరకూ... ఈ మూడనమకాల ఉచ్చులో పడి, గిలగిలా తన్నుకు చావాల్సిందే. ప్రతి మూడనమ్రకాన్ని దేవుడితో మతంతో లింక్ అప్ చేయడం వల్ల వాటికి తిరుగు లేని శక్తి చేకూరింది.”

అస్థిర్యత

వర్ష వ్యవస్థ మూలంగా నెలకొన్న సామాజిక అసమానతలకు పరాక్రమీయ ఈ ‘అస్పృశ్యత’, భూసంపదము, ప్రకృతి వనరులను దోచుకోడానికి చాతుర్వర్ణ, వ్యవస్థను సష్టించిన ఈ పై మూడు వర్గాలు., శూద్రులకు మాత్రం ఎలాంటి సంపద, సేవచ్ఛ ఇవ్వకుండా ‘చిప్పి చేతిలో బెట్టి ఇక మీది బానిస బతుకేననీ.. ఆదేశించారు. ఏరి అమానుష చర్యలను, ఏరి వంచనను అర్థం చేసుకున్న కొందరు చైతన్యవంతమైన శూద్రులు,, ఈ దోపడిదారుల మీద తిరుగుబాటు చేసారు . ఈ తిరుగుబాటును దారుణంగా అణచివేసిన దోపడివర్గాలు.. ఏరిని ఊరవతలికి తరిమేసి, ఏరిపట్ల అస్పృశ్యతను అమలు చేశారు. చాతుర్వర్ణ. వ్యవస్థను దిక్కరించిన పలితంగా, తీవ్ర అణచివేతకు గురైన ఆనాటి శూద్రవర్గం లోని ఒక భాగమే.. నేటి పంచమ వర్గంగా చూపబడుతున్న ఈ నాటి షైడ్యూల్ కులాలు! కాలక్రమంలో. చాతుర్వర్ణ వ్యవస్థలోని వృత్తులే కులవృత్తులుగా, ఆ వర్క వ్యవస్థ కుల సమాజంగా పిలువబడుతూ ఉంది. ఇదీ ఆనాటి రాజ్యంగం అయిన ‘మనుధర్మం, వర్కవ్యవస్థను నెలకొల్పి, ప్రజల (శ్రావిక) జీవితాలను విద్యంసం చేసింది . ఇది ఒక క్రూరమైన వికృత క్రీడ. ఈ విద్యంసంలో పైమూడు వర్గాల్లో ఒకరైన బ్రాహ్మణుల ఆలోచనా విధానమే , ప్రధాన పాత్ర నిర్వహించింది. తర్వాత కాలంలో ఏరి ఆలోచనా విధానాన్ని బాహ్యణత్వం’ అని పిలుస్తున్నారు. బాహ్యణత్వం అంటే, మొత్తం బ్రాహ్మణ సామాజిక వర్గ పపలు కాదు! మనుధర్మాన్ని, చాతుర్వర్ణ వ్యవస్థను బలపరిచే వారి ఆలోచనావిధానాన్నే ‘బ్రాహ్మనత్వం’ అంటారు.

మన భారత దేశంలో 1948 కంటే
ముందున్న రాచరిక పాలనల్లోనూ 1948
తర్వాత ఏర్పడిన ప్రజాసాధమిక
పాలనల్లోనూ, ఆతర్వాత నూతన
రాజ్యంగం అమలులోనికి (26 జనవరి,
1950) వచ్చిన నాటి నుంచి నేటి వరకు
కూడా.. ఈ మనుధర్మ భావజాలం ,
ప్రజల జీవితాల్లో ప్రభావం చూపుతూనే
ఉంది, తన ఉనికిని చాటుకుంటూనే
ఉంది, దీని ప్రభావం ఉన్నంత కాలం ,
మూడు విశ్వసాలు రాజ్యమేలుతూనే
ఉంటాయి.

“మనుస్సుతి.. బ్రాహ్మణులకు, ఇతర అగ్రకుల హిందువులకు సర్వ. హక్కులు కల్పించింది . అస్సుశ్యులపై బానిసత్యాన్ని రుద్దింది . మనుస్సుతిలో ఎలాంటి నీతి సూత్రాలు లేవు. మనువు సామ్యవాది కాడు, చాలా తెలివి. హీనుడు. మనుస్సుతి సామాజిక అధర్మ సూత్రాలలకు ఒక గుర్తు. దాని ఫలితమే అస్సుశ్యులు శతాబ్దాలుగా బానిసత్యంలో నలిగి పోయారు”.

- ಡಾ? ಬೀ.ಆರ್.ಅಂಬೇದ್ಕರ್

“సుమారు నాలుగు వేల సంవత్సరాల క్రితం, దేవుడి పేరుతో మేము ఇంత ఫోరంగా వంచనకు గురయ్యామా..! ఎవరైనా స్త్రీ పురుష కలయిక వల్లనే.. తల్లి (స్త్రీ కడుపులో నుంచి (జననాంగం) పుడతారు. మేమూ, మాపిల్లలూ ఈ విధంగానే పుటాము. ప్రకృతిలో ఉన్న ప్రాణులన్నీ కూడా ఈ విధంగానే పిల్లలను కంటాయి. కానీ తొలితరం మానవుల (ఆదిమానవుల) పుట్టుక ఇందుకు విరుద్ధంగా ఎందుకుంది? బ్రహ్మ మగదేవుడు కదా! అతని ముఖాల్లో నుంచి, భుజాల్లో నుంచి, తొడల్లో నుంచి, పాదాల్లో నుంచి మనుషులు పుట్టుడమేంటి? ఎక్కుడైనా ఇలా ఉంటుం దా! ఆడదేవతకు పుట్టుకుండా, మగ దేవుడు. కనడమేంటి? .

పోనీ, ఇలా పుట్టామే అనుకుండాం! పైమూడు వర్గాల వారికి.. చదువు, సంపద, గౌరవ మైన వృత్తులు ఇచ్చి.. మాకు మాత్రం అవేమీ ఇవ్వకుండా, పైవర్గాల వారికి సేవ చేయడానికి పుట్టారు మీరు! అనీ దేవుడు చెప్పడమేంటీ, ఆ పుస్తకాల్లో రాయడమేంటీ? ఎక్కడైనా నాన్న, తన పిల్లలను సమానంగా చూస్తాడు, వైనా ఆస్తులు ఉంటే, సమానంగా పంచుతాడు. మరి ఈనాన్న దేవుడు, తన పిల్లలను సమానంగా ఎందుకు చూడలేదు! ఎందుకు సమానంగా ఆస్తులు పంచలేదు! అలా ఆస్తులు మాకు పంచకపోవడం వల్లనే కదా.. తరతరాలుగా మేము పేదరికంలో మగ్గిపోతూ ఉన్నాము. ఖచ్చితంగా ఇందులో ఏదో మోసముంది. అనీ... “మతం, ప్రజల పాలిట మత్తు మందు”

- కార్డ్ మార్కు

ಅನ್ನಿ ಮತ್ತಾಲ್ಲೊನ್ನು ಮೂಡ ವಿಶ್ವಾಸಾರೆ..

ఇన్నాం కైస్తవ మతాల్సీ కూడా మూడు
నమ్మకాలు, అసమానతలు బలంగానే
నెలకొని ఉన్నాయి - 'అస్పృశ్యత' అనే
అమానవీయమైన సామాజిక సమస్య..
బహిారంగంగా ఈ మతాల్సీ కనపడక
పోయినా... ఆచరణల్సీ మాత్రం
'సమానత్వం లేదు! మనుధర్మ ప్రేరేపిత
అస్పృశ్యతను అనుభవిస్తున్న బాధితులు..
ఆత్మ గౌరవం కోసం కైస్తవం వైపు
చూసినప్పుడు.. కైస్తవం వారికి ఎంతో
బీదార్పు అయ్యంది, అండగా నిలబడింది
కానీ, మౌళిక విషయాల ఆచరణ
కొచ్చేసలికి.హిందూమతంల్సీ ఉండే
కులవివక్ష, ఇక్కడ కూడా తిష్ఠ వేసుకుని
ఉంది అనీ బహిార్థతమైంది

దాన్ని నిర్వీర్యం చేస్తారు.

ఇస్లాం క్రైస్తవ మతాల్లో కూడా మూడు నమ్మకాలు, అనమానతలు బలంగానే నెలకొని ఉన్నాయి - 'అస్పుశ్యత' అనే అమానవీయమైన సామాజిక సమస్య.. బహిరంగంగా ఈ మతాల్లో కనపడక పోయినా... ఆచరణలో మాత్రం సమానత్వం లేదు! మనుధర్మ ప్రేరేపిత అస్పుశ్యతను అనుభవిస్తున్న బాధితులు.. ఆత్మ గౌరవం కోసం క్రైస్తవం వైపు చూసినప్పుడు.. క్రైస్తవం వారికి ఎంతో ఓదార్పు అయ్యంది, అండగా నిలబడింది. కానీ, మౌళిక విషయాల ఆచరణకొచ్చేసరికి. హిందూమతంలో ఉండే కులవిష్ట, ఇక్కడ కూడా తిష్ఠ వేసుకుని ఉండి అనీ బహిర్గతమైంది "కమ్మ క్రైస్తు, రెడ్డి క్రైస్తు, బ్రాహ్మణ క్రైస్తు, చౌదరి క్రైస్తు, మాలక్రైస్తు, మాదిగ క్రైస్తు.. అనే సామాజిక కుల విష్ట భావన, బహిరంగంగా కనపడకపోయినా.. అంతర్గతంగా బలంగానే ఉంది! అందుకే సాధారణ సందర్భాలలో, క్రైస్తవులంతా సమానత్వాన్ని కలిగి ఉన్నా వివాహ సందర్భాలలో మాత్రం అలా ఉండదు! గతంలో మాల కులం నుంచి వచ్చిన వాళ్ళ - మాల కులం వాళ్ళనే,

మాదిగ కులం నుంచి వచ్చిన వాళ్ళ - మాదిగ కులం వాళ్ళనే, రెడ్డి కులం నుంచి వచ్చిన వాళ్ళ - రెడ్డి కులం వాళ్ళనే తేడా అగ్రకులం వాళ్ళనే.. వివాహాలు చేసుకుంటారు. అంతేగానీ, వధూవరులకు ఎంత ఉన్నతమైన క్యాలిటీస్ ఉన్నా.. క్రింది కులం నుంచి వచ్చిన వారు - అగ్రకులస్తులతో, అగ్రకులం నుంచి వచ్చిన వారు - క్రింది కులస్తులతో వివాహాలు జరిపించరు. అంటే.. హిందూమతంలో కొనసాగుతున్న కులవ్యవస్థ.., అక్కడ బహిరంగంగా ఉంటే.. ఇక్కడ అంతర్గతంగా ఉండని అర్థం! కనుక, క్రైస్తవంలో కూడా సమానతలేదు.. అనమానతలే ఉన్నాయి అని ఆర్థమవుతూ ఉంది.

ఇక ముస్లింలు పర మతాల వ్యక్తులతో వివాహం జరిపి పరిస్థితులు వచ్చినప్పుడు.. మత పరమైన ఉద్యోగానికి లోనపుతారు.. గోబ్లైజేపనలో జీవిస్తున్నా కూడా మతచాందనంలో మునిగిపోయి ఉంటారు. మతపరమైన విషయాలను ఎవరైనా ప్రశ్నిస్తే సహించరు. ఫత్వా జారీ చేస్తారు! క్రైస్తవ, ఇస్లాం మతాల్లో కూడా ప్రజలు.. చేతబడులు, దయాలు, మంత్రాలు, దేవుడి ప్రసన్నం కోసం బలవనురణాలు-హత్యలూ, 'చనిపోయిన మనిషిని బతికిస్తాము' అనే మూడు విశ్వాసాలు కలిగి ఉన్నారు. హిందూమతం వలెనే క్రైస్తవం - ఇస్లాం మతాల్లో కూడా.. దేవళ్ళ పుట్టుకల గురించి, మనుషుల పుట్టుకల గురించి, భూమి -విశ్వం- ప్రకృతి గురించి.. అసహజమైన, అశాస్త్రీయమైన నమ్మకాలు ఉన్నాయి. నిజమైన ఆధ్యాత్మిక వాదులు కొంత మంది, అన్ని మతాలను ఉన్నారు. కానీ, వారు మనంగా ఉండట వల్ల.. సమాజానికి, వారి మతానికి ఎటువంటి ఉపయోగం లేదు! కనీసం, "స్వామి దయానంద సరస్వతి" లాగా, స్వామి వివేకానంద లాగా, స్వామి అగ్నివేష్ లాగా స్పుందించే వారు, ప్రస్తుతం ఏమతాల్లోనూ లేరెనే చెప్పాలి! 'చాతుర్వర్ణ వ్యవస్థను బలపరిచే స్వాములకు.. మానవీయత గురించి, మనోభావాల గురించి మాట్లాడే నైతిక హక్కులేదు".

పొతబడ్డ పురాణాలు, పరనీయ గ్రంథాలు అందుకనే విద్యార్థులు, అశాస్త్రీయ దివాందులు!

-తీర్చీ

మతాల

వల్ల మత మౌడ్యం వస్తుందే

తపో సామాజిక విజ్ఞానం రాదు!

మధ్య యుగాల నాటి ప్రజల భావాలు,

ఆధునిక కాలంలోనూ ప్రతిజంభుస్తూ

ఉంటే.. అటి దేశ పురోగతికి సంకేతమా,

లేక దేశ అదోగతికి సంకేతమా

ఆలోచించాలి.

నిత్యజీవితంలో మూడునమ్మకాలు : చేతబడి

తెలుగు రాష్ట్రాలలో దీనిని భాణమతి, చేతబడి, చిల్లంగి వంటి పేర్లతో పిలుస్తారు. దెయ్యాలు, చేతలుడులు, క్షుద్రపూజలు వంటివి.. భూత వైద్యంలో భాగంగా చూస్తారు - ఇది ప్రజల్లో నెలకొన్న ఒక భయంకరమైన మూడునమ్మకం! చంపాలనుకున్న వ్యక్తికి చెందిన వస్తుమో, వెంట్లుకలో లేదా కాళ్ళ కింది మట్టే సేకరించి, వాటిని ఒక బొమ్మలో పెట్టి, దానికి మంత్రాలు చదువుతూ.. క్షుద్ర పూజలు చేస్తారు. కొనాళ్ళకి ఆ సంబంధిత వ్యక్తి చనిపోతే, అతడు ఈ చేతబడి చేయడం ద్వారానే చనిపోయడని జనం నమ్మితారు.

ఇకపోతే, చేతబడి పనులు చేసే మాంత్రికుల పట్ల, ప్రజలకు విపరీతమైన భయం, ద్వేషం ఉంటాయి. అతడిని ప్రాణాలను హరించే విషసర్పంతో సమానంగా చూస్తారు . అతడిని చాలా దారుణంగా హింసిస్తారు . చివరకు సజీవంగా దహనం చేస్తారు. నార్కోట్ పల్లి మండలంలో జరిగిన 'ఇలాంటి సంఘటనలో.. వద్ద దంపతులను, చేతబడి చేస్తున్నారనే నెపంతో, వారిని తీవుంగా హింసించి, సజీవంగా మంటలు వేసి చంపారు.

మరోచోట, కన్సుకొడుకే.. కన్సుతల్లి చేతబడి చేస్తుందని నమ్మి తన తల్లి తలను నరికేసాడు . ఈ మూడు విశ్వాసం అనే సమస్య, చివరికి 'మానవ హక్కుల సమస్యగా మారింది. నేటికి అనేక కుటుంబాలు ఈ సమస్యకు బలోతూనే ఉన్నాయి.

పరిష్కారం

ఎక్కువ శాతం, చేతబడికి గురయ్యాము అని భావించే వాళ్ళంతా.. క్షయవ్యాధి బారిన పడ్డువాళ్ళే మనుషుల్ని పీల్చి పిప్పిచేసే రోగాలలో క్షయ వ్యాధి ఒకటి. ఇది టూయిటర్కులోసిన్ (Tubeyulosis) అనే బాక్టీరియా ద్వారా వస్తుంది కాబట్టి , దీన్ని టి.బి. అని కూడా అంటారు. ఇది శరీరంలో అన్ని భాగాలకు సోకుతుంది. విపరీతమైన దగ్గు, కళ్ళతో రక్తంపడటం, బరువు తగ్గడం, ఆకలి మందగించడం, నిద్రలో చెమటరావడం, రక్తహానత, ప్రతి రోజు సాయంకాలం జ్వరం రావడం.. ఈ రోగపు లక్షణాలు . పూర్వకాలం సరైన మందులలేక, ఈ రోగము పట్ల అవగాహన లేక... ప్రజలు ఎక్కువ సంఖ్యలో చనిపోయే వారు. కానీ నేడు ఆధునిక వైద్య సదుపాయం అందుబాటులో ఉంది , ఈ వ్యాధిని సకాలంలో గుర్తించి, క్రమపద్ధతిలో చికిత్స చేస్తే.. క్షయ పూర్తిగా తగిపోతుంది. అయితే క్షయ వ్యాధి సోకిన వ్యక్తి కుటుంబికులు, ఆ రోగిని డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకెల్తారో.. లేక భూతవైద్యుని దగ్గరికి తీసుకెల్తారా. అన్నది , ఆకుటుంబ సభ్యుల పైత్యం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది . ఒకవేళ వీళ్ళ భూత వైద్యుడిని సంపుద్ధిస్తే... రోగి తాటాకు వాళ్ళను నమ్మించడానికి, ఆభూత వైద్యుడు అనేక గారడిలు (మూజిక్) చేస్తాడు . ఉదాహరణకు... నిమ్మకాయలను కొస్తే రక్తం రావడం, కోడి గుడ్డు గాలిలో ఎగరడం, అరచేతిలో పోసిన పసుపు నీళ్ళు, ఎర్ర నీళ్ళగా మారడం, తెల్ల కాగితంపై... రోగి పేరుతో సహ రోగానికి సంబంధించిన రాతలు కనపడడం, కొబ్బరి కాయ మీద మంత్రించి నీళ్ళ పోస్తే, మంటలు రావడం' లాంటి మూజికులు చేస్తాడు. ఇలా నమ్మించిన తర్వాత రోగిని , వారానికి ఒకటి రెండు సార్లు రప్పించుకుని.. కోళ్ళనూ, నిమ్మకాయలను కోస్తూ మంత్రాలు

చదవడం, చిట్టకెడు విభూతి ఇచ్చి, పడుకునేటప్పుడు సోట్లో చేసుకోవాలని చెప్పడం చేస్తుంటారు. ఈ చికిత్సతో కనీసం 6నెలల దాకా బతకాల్చిన రోగి, మూడు నెలలకే మరజిస్తాడు. ఆ రోగి చనిపోవడా నికి అసలు కారణం చేతబడి కాదు. సకాలంలో సరైన వైద్యం అందక పోవడం వల్లనే. ఈ తతంగం నిర్వహించినందుకు భూతప్రభుడు.. రోగి కుటుంబికుల దగ్గర ‘దండిగానే ఫీజు వసూలు చేస్తాడు.

ఇక రోగి చనిపోయిన తర్వాత ఆకుటుంబికులు.. మావాడికి ఎవడో చేతబడి చేయడం వల్లనే చనిపోయాడు అని భావించి.. అనుమానం ఉన్న వ్యక్తిని కూరంగా హింసించి, మంటలో వేసి చంపేస్తారు. ఆ గ్రామంలో... చేతబడి మీద నమ్మకం ఉన్న వాళ్ళంతా.. ఈ దాడిలో పాల్గొంటారు. ఇది మధ్యయుగాల నాటి ప్రజల వెనకబాటు స్థితిని తలపిస్తుంది. సరే, వారి ఊహా ప్రకారమే నిజంగా చేతబడులు ఉండి ఉంపే.. రాజకీయాదిపత్య గొడవలో, ముతా కక్షల్లో ... ఒకరినొకరు ఎందుకు చంపుకుంటారు. ఎందుకు జైలుకు వెల్లారు! ఏఖాత వైద్యుడితో డబ్బులిచ్చి, ప్రత్యర్థుల మీద చేతబడులు చేసి చంపేయ్యచ్చు కదా! కనీసం ఈ మాత్రమైనా ఎప్పుడూ ఆలోచించరు!

సమాజంలో నెలకొన్న ఈ మూడు విశ్వాసాలు పోవాలంటే ప్రభుత్వం.. ప్రజల్లో శాస్త్రియ విజ్ఞానాన్ని, సామాజిక చైతన్యాన్ని పెంపొందిరి చే దిగగా కృషి చేయాలి. ‘మూడు నమ్మకాల నిర్మాలనా చట్టాన్ని రూపొందించాలి. ప్రసార మాంద్యమాల ద్వారా, వైజ్ఞానిక విషయాలను ప్రచారం చేయాలి.

పూనకాలు -దయ్యాలు

మనిషిలోని తీరని కోరికలు, ఆందోళనలు, సంఘర్షణలు అంతర్గతంగా గూడు కట్టుకుని ఉండి.. ఆవి ఒక్కసారిగా ఏశారీరక రుగ్గుతగానో బయటికి వస్తాయి. అదే హిస్ట్రీయా. ఒక్క హిస్ట్రీయా, ఒక్కే ప్రభావంతో ఉంటుంది. అందులో భాగమే ఈపూనకాలు, దెయ్యాలు. ఈ రెండింటికి చాలా దగ్గరి సంబంధం ఉంది.

ఇవి పూర్తిగా మానసిక, (మొదడు) సంబంధమైన వ్యాధులు. ఒక్కసారి గ్రామ ప్రజలందరూ కూడా హిస్ట్రీయా ప్రభావానికి లోసపుతారు. దీన్నే ‘మాన్ హిస్ట్రీయా’ అంటారు. ఈ రుగ్గుత ఒకరి నుంచి మరొకరికి పాకి, అందరూ ఏకాభిప్రాయానికి వచ్చి, శాంతిస్తుల వలె ప్రవర్తిస్తారు. ఇలాంటప్పుడే చేతబడి (భాషమతి) పేరుతో హత్యలు జరుగుతుంటాయి.

తమ అక్రమాలకు అడ్డు వచ్చిన వారిని, వారి అడ్డు తోలగించు కునేందుకు, ఈ పూనకాలను (శిగాలు) ఒక సాధనంగా వాడుకుంటారు గ్రామ పెత్తండ్రార్థ. ఈ రుగ్గుత ఉన్న వారిని చేరదీసి, అవసరమైతే బెదిరించి... తనకు శత్రువులైన వారి మీద ‘ఈ ఊరికి కీడుచేస్తున్నారు అనే ప్రచారం, ఈ శివసత్తుల చేత చెప్పిస్తారు’. దీంతో, ఈపూనకమంటే నమ్మకమున్న ప్రజలు, వారిని శిక్షించ బూనుకుంటారు’. మరికొందరు ‘ఈపూనకాలను బతుకుదెరువుగా మార్చుకుని.. వ్యాపారం చేస్తూ ఉంటారు. కావాలని శిగమూగే వాళ్ళ ఎక్కువ. ఇందుకు భిన్నంగా ఎవరికైనా ఈ లక్షణాలు కన్నిస్తే.. వారు ఖచ్చితంగా మానసిక వ్యాధిగ్రస్తులే, వారికి వైద్య చికిత్స చేయాల్సిన అవసరముంది.

ఇక ‘దెయ్యం పట్టింది’ అనేది మరో మానసిక వ్యాధి. దీన్ని తోలగించేందుకు భూతవైద్యులు చేసే చర్యలు... చాలా క్షురంగా ఉంటాయి. ఈ చర్యలతో ఒక్కసారి ప్రాణాలు కూడా పోతూ ఉంటాయి. కర్రలతో విపరీతంగా కొడతారు. మొదమీద కాలేసి తోక్కుతారు, ఎండినమలం ఎండు మిరపకాయలతో

పొగవేస్తారు . ఈ చర్యల మూలంగా ఆవ్యక్తి చనిపోతాడు. ఒకవేళ బతికితే తీవు అనారోగ్యాల పాలవుతారు. ఈ దెయ్యం అనే మూడ నమ్మకం... అన్ని మతాల్లోనూ బలంగానే ఉంది. వీరి మత గ్రంథాలలో దెయ్యం పాత్రను.. భయంకరంగా, రక్తం తాగే పిశాచంగా భావిస్తారు. దేవుడుస్తుప్పుడు - దయ్యం కూడా ఉంటుంది, అనీ అతి తెలివిగా వాడిస్తారు. మానవ సమాజ చరిత్రలో, దేవుడు మానవ సస్పేన్స్.. అనేక సంఘటనల ఆధారంగా ఎప్పడో తేట తెల్లమై పోయింది. ‘ఏ మతానికి చెందిన భక్తుల పైన హింస జరిగినా. ఏదేవుడు కాపాడలేదు!. ‘ఆసిపా’ విషయంలో ఇది పూర్తిగా తేటతెల్లమైంది.

కాశ్మీర్ లోని కథువా గ్రామంలో 8 సంవత్సరాల ఆసిపా అనే అమ్మాయిని, పూజారితోపాటు ఆరుగురు దుర్మార్గులు, పక్కనే ఉన్న దుర్మార్గ ఆలయంలో.. నాలుగు రోజుల పాటు అత్యాచారం చేసి, దారుణంగా హింసించి చంపేసారు. ఈ దారుణాన్ని ఏదేవుడు ఎందుకు ఆపలేదు. ఆలయంలోనే ఇంత దారుణం జరుగుతుంచే.. ఆయుధాలు ధరించిన దుర్మార్గ, ఎందుకు ఆ బాలికను కాపాడలేకపోయింది. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా నెలవై యున్న అల్లా, ఏనులు.. ఎందుకు ఆపసిమెగ్గను రక్కించలేకపోయారు? ఈ సంఘటన ద్వారా అర్ధం చేసుకోవాల్సిన బహిరంగ సత్యం ఏంటంటే.. దేవుడి సప్పి, మనిషి కల్పనే అనీ! అలాంటప్పుడు దయ్యం కూడా కల్పనే అవుతుంది కదా! మరి మతవాదులంతో దయ్యం ఉండని ఏవిధంగా చెప్పారు? పోనీ, వాళ్ళ ఊహా ప్రకారం ఒకవేళ దయ్యాలే ఉంటే.. “దుర్మార్గల చేతుల్లో బలై పోయిన వారు, దయ్యాలై వచ్చి వారిని చంపేయాలి కదా! పెదానుపత్రులో.. శవాలకు పోస్ట్ మార్ట్ చేసే సిబ్బందిని, ఏ దెయ్యం ఎందుకు పట్టి పీడించడం లేదో, ఏరు చెప్పగలరా! దయ్యాల్లో.. ఆడదయ్యాలు తప్పా, మగ దెయ్యాలు ఎక్కుడా కనపడవు! ప్రశ్నించకుండా, పరీక్షించకుండా నమ్మేదే... మూడునమ్మకం!

మంత్రాలు

ఆదిమకాలంలో ఆదిమానవులు, కృంగ జంతువుల భారి నుంచి తప్పించుకోవడానికి.. భాగా అరిచేవారు, రకరకాల శబ్దాలు చేసే వారు. ఆ అరుపులు శబ్దాలతో బంతువులు పారిపోయేవి. ఇందుకు కారణమైన ఆ అరుపులను, ఒక రక్కించే సాధనంగా ఉపయోగించారు, ఆనాటి మానవులు. ఇవి కాలక్రమంలో మంత్రాలుగా రూపాంతరం చెందాయి.

అగ్ని గుండాలు (నిప్పులపై నడక)

మన కాళ్ళ కింద చర్యం ఎప్పుడూ తడిగా ఉంటుంది. వేడి తగలగానే అది ఒక్క క్షణం ఆరినా.. మళ్ళీ వెంటనే తడి ఏర్పడుతుంది. దీనినే విజ్ఞాన శాస్త్రంలో ‘గోబ్బాయిడల్’. యాక్షన్ అంటారు.

కణకణమండే నిప్పుల మీద వేగంగా నడవాలి. ఆలన్యమైతే పాదాలు కాలతాయి. ఇందులో దేవతా మహిమలు అంటూ ఏమీ లేవు. అంతా మూడు విశ్వాసము, అశాస్త్రీయమే!

మహిశల పట్ల కొనసాగుతున్న అసమానతలు, మూడువిశ్వాసాలు..

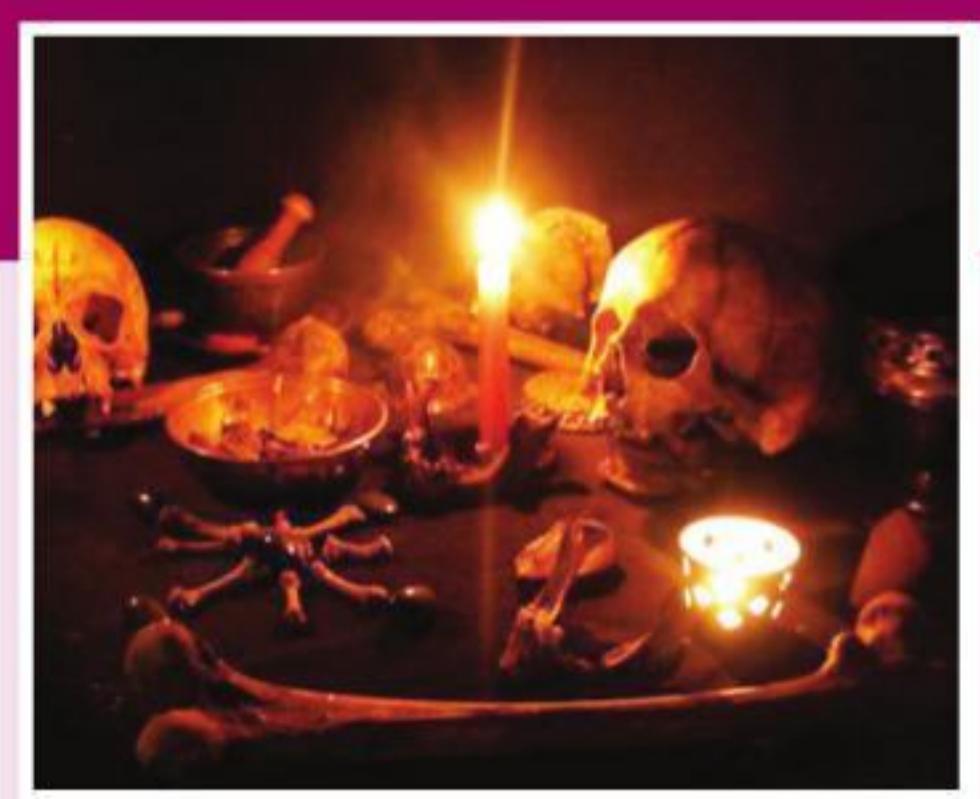
- అన్ని మతాల్లోను మహిశల పట్ల వివక్ష కొనసాగడంతో పాటు, మూడు విశ్వాసాలు కూడా అధికంగానే ఉన్నాయి. మహిశల్లో వచ్చే నెలసరి

- రుతుక్రమాన్ని, అన్ని మతాల్లోనూ అపుభ సూచకంగానే చూస్తారు. బహిష్మ సమయంలో ఆ ఐదు రోజులు, అస్సుశ్వత్సను పాటిస్తూ.. గదికి పరిమితం చేస్తారు. వెనుబడిన ప్రాంతాలో అయితే ఆ ఐదు రోజులు, స్త్రీలను ఊరికి దూరంగా గుడిసవేసి ఉంచుతారు. ఇటీవల వివాదాస్పదమైన ‘అయ్యప్ప’, స్వామి ఆలయంలో స్త్రీలకు ప్రవేశం లేదు అన్న సంఘటనలో... స్త్రీలకు నెలసరి వచ్చే బహిష్మరుతుసావాన్నే’ వారు సాకుగా చూపేడుతున్నారు.. పురాణాలు, మత గ్రంథాలు కూడా, స్త్రీలు బహిష్మ సమయంలో విన్నర్థింపబడే

రుతుస్రావానికి సంబంధించి.. అనేక అవమానకరమైన కట్టు కథలను సఫ్టీంచాయి. ఇది ఎంత అమానుషం! ఎంత అనాగరికం గర్వశయంలో జీవం పురుషు పోసుకోవడానికి ముందు జరిగే ఈ సహజమైన ప్రక్రియను.. అర్థం చేసుకుని ఆదరించాల్సింది పోయి, మతాలు, దేవుళ, పేరులో.... అపవిత్రత అంటగట్టడం అమానవీయం ! స్త్రీల అపవిత్రకు, వారి శరీరంలో నుంచి విసర్జింపబడే, ఆ వేష్ట రుతుస్రావమే కారణమైతే... ప్రతిరోజు ఆ వేష్ట మల మూత్రాల విసర్జించే పురుషులు కూడా అపవిత్రతే అపుతారు!

- విధవ మహిశల పట్ల కొన సాగుతున్న మూడు విశ్వాసాలు అనేకం. భర్త ఉన్న (ముత్తెదువ) స్త్రీలను శుభ సూచకానికి సంకేతంగా, భర్త పోయిన (విధవట) స్త్రీలను అపుభ సూచకానికి సంకేతంగా భావిస్తారు. శుభకార్యాలకు బయలు దేరేటప్పుడు, విధవ స్త్రీలు ఎదురైతే, అపుభ సూచకంగా భావించి వారిని తిడతారు. నల్ల పిల్లి ఎదురైనా ఇలాగే భావిస్తారు. ఇది చాలా అవమానకరం. పెద్ద చదువులు చదువుకున్నవారు, ఉన్నత ఉద్యోగాలు నిర్వహించే వారు సైతం, ఈ మూడు నమ్మకాన్ని సిగ్గులేకుండా పాటిస్తూ ఉంటారు.

భర్తపోయి, కడు దుర్భర పరిస్థితుల్లో ఉన్న స్త్రీలను ఆదరించాల్సింది పోయి, మత విశ్వాసాల సాగులో ఇలా అపమానపరచడం, అమాన వీయం! వీరు చేప్పే సాకు ఐదోతసం! ఐదోతసమంటే... వారు చేప్పే పురాణాల్లో మంత్రాలు నీచాతి. నీచమైన అర్థాలున్నాయి. కానీ ఇక్కడ ఐదోతసం అంటే వారు చెప్పి అర్థం వేరు! పసుపు, కుంకుమ, గాజలు, మెట్టెలు, మాంగళ్యం అనే ఐదు అలంకరణలతో ఉన్నవారు ముత్తెదువులు. వీరు శుభ కార్యాలకు అర్పులు. వివాహం పేరుతో భర్త ద్వారా సంక్రమించిని ‘మాంగళ్యం, మెట్టెలు’. భర్తపోయినప్పుడు స్త్రీకి మాంగళ్యం, మెట్టెలు మూత్రమే తోలగిస్తే, వారు నమ్ముతున్న ఆచారానికి కొంచెం అర్థమైనా ఉండేది. కాని పుట్టుకలు సంక్రమించిన పసుపు, కుంకుమ, గాజలను ఎట్లు తోలగిస్తారు. పెళ్ళికి ముందు స్త్రీలు మూడోతసంలో ఉన్నారు కదా) భర్త పోయినప్పుడు అధనంగా వచ్చిన ఈ రెండు తనాలు పోయి, మళ్ళీ యథావిధిగా

శుభకార్యాలకు బయలు దేరేటప్పుడు, విధవ స్త్రీలు ఎదురైతే, అపుభ సూచకంగా భావించి వాలిని తిడతారు. నల్ల పిల్లి ఎదురైనా ఇలాగే భావిస్తారు. ఇది చాలా అవమానకరం. పెద్ద చదువులు చదువుకున్నవారు, ఉన్నత ఉద్యోగాలు నిర్వహించే వారు సైతం, ఈ మూడు నమ్మకాన్ని సిగ్గులేకుండా పాటిస్తూ ఉంటారు.

మూడోతసంలోనే ఉండాలి కదా! మరి ఈ మూడు అలంకరణలు తోలగించడానికి ఏరీకేమి హక్కు ఉంది? ఇలా అధర్మంగా చేప్పే శాస్త్రం, అది కుట్ట పూరితశాస్త్రమే అవుతుంది. ఇంతకూ ఇక్కడ కొసమెరుపు ఏంటంటే.. ‘ఈ అలంకరణలన్నీ పురుషులు లేకుండా, స్త్రీలకు మూత్రమే ఎందుకు ఉన్నాయి? అని ఎవరికి వారు ప్రశ్నించుకుంటే.. మనకు అర్థమయ్యే విషయమేంటంటే.. స్త్రీలు ఎప్పుడూ పురుషులతో సమానం కాదు. స్త్రీలు పుట్టింది, పురుషులకు సేవ చేయడానికి.. వారిని సుఖ పెట్టడానికి, పిల్లల్ని కని వంశాన్ని కొసాగించడానికి అని అర్థం. ఈ సగ్గు సత్పుమే ఈ అలగొంచిన ప్రశ్నల్ని కనిపించి వారు ప్రశ్నించుకుంచి అందుకు ఉన్నారు! ఈ మూడు విశ్వాన్ని అత్యంత పురుషాధిక్య భావజాలంతో, కుట్టలో.. మత గ్రంథాలలో మనస్యులి ప్రకారం స్త్రీ శాస్త్రరూలు అన్నది బహిరంగ సత్యం! పైన్న పీరియెడ్ లో సూర్యుడు మండుతున్న అగ్నిగోళం. చంద్రుడు భూమికి ఉపగ్రహం! మరి తెలుగు పీరియెడ్ లో ఇదే సూర్య చంద్రులు దేవతలొతారు! ఈ గందరగోళం ఎందుకు సష్టిసున్నారు?

- పిల్లలు కలగక పోయినా, లేదా మగపిల్లాడు పుట్టుక పోయినా... అది భార్య తోపే అయినట్లుగా చాలా - మరిది భావిస్తున్చారు. ఇది శాస్త్రీయ అవగాహన, వైజ్ఞానిక దక్కధం లేకపోవడం వల్లే ఈ సమస్యలు వస్తున్చాయి. స్త్రీలకు ప్రతీ నెల రుతుక్రమం సక్రమంగా ఉండడం, మంచి ఆరోగ్య లక్షణం! .. స్త్రీ బహిష్మ అయిన రోజునుంచి, 11వ- 16వ రోజుల మధ్యలో, శిమువు నిర్మాణానికి సంబంధించిన అండము విడుదల అవుతుంది . ఆ సమయంలో స్త్రీ పురుషుల కలయిక వలన ఫలదికరణము చెంది, స్త్రీ గర్భం ధరిస్తుంది. అయితే దంపతులకు ఎంతకాలమైనా పిల్లలు కలగనప్పుడు.. ఇందుకు ప్రధాన కారణం స్త్రీయే అని నిందిస్తారు. పురుషాంగం గట్టి పడడం, శంగారంలో పాల్గొనడం ఒక్కటే.. పిల్లలు కలగడానికి కొలమానంగా భావిస్తారు. కానీ, ఇందులో నిజం లేదు . పురుషుడి వీర్యంలో స్వేర్వు డెన్విటి.. 20 మిలియన్ నుంచి, 200 మిలియన్ వరకు ఉండాలి . అంటే.. ఒక మి.లీ. వీర్యంలో, 20 మిలియన్సుకు తక్కువ గాకుండా స్వేర్వు సంబ్య ఉండాలి . ఇంతకంటే తక్కువగా ఉంటే, పిల్లలు కలుగక పోవచ్చు. ఈ విధంగా స్వేర్వు కొంట్ మినిమం కంటే తక్కువగా ఉన్న పురుషుడికి, ఎంతకాలమైనా పిల్లలు కలుగరు ,

ఇక మగపిల్లలు పుట్టడానికి, స్త్రీయే కారణమా..! ముమ్మటికి కాదు. స్త్రీకి విడుదలయ్యే అండంలో (X) అనే క్రోమోజోమ్సు, పురుషుడి వీర్యం కణాల్లో (X Y) అనే క్రోమోజోము ఉంటాయి . అంటే స్త్రీకి కేవలం (X) పురుషుడికి మూత్రం (X Y) ఉంటాయని అర్థం. ఇక స్త్రీ పురుష కలయిక అప్పుడు, పురుషుడి (X Y) క్రోమోజోమ్సులో ఏది బలంగా ఉంటే, అది వెళ్లి స్త్రీ (X) క్రోమోజోమ్టో “ కలుస్తుంది . ఉండావారకు స్త్రీ (X) క్రోమోజోముతో పురుషుడి (X Y) క్రోమోజోమ్సు కలిస్తే ఆడపిల్ల పుడుతుంది. స్త్రీ (X) క్రోమోజోముతో, పురుషుడి (Y) క్రోమోజోమ్సు కలిస్తే మగబిడ్డ పుడతాడు . ఇదీ పిల్లల పుట్టుకు సంబంధించిన శాస్త్రీయ. అవగాహన. వాస్తువాలు ఆ విధంగా ఉంటే.. పిల్లలు పుట్టుక పోయినా, మగపిల్లాడిని కనకపోయినా.. స్త్రీనే బాధ్యరాలిని చేసి తప్పుపడతారు, వేధిస్తారు. చివరకు హత్యలు కూడా చేస్తారు. ప్రజలు ఏమాత్ర

లేకపోవడం వల్లనే, సమాజంలో - ఈ సమస్యలు కొనసాగుతున్నాయి. పురుషాధిక్యత భావజాలం ఈ సమస్యకు ప్రేరణ అవుతుంది.

- పూర్తి కాలం దేవుడి సేవికలుగా నియమింప బడ్డ త్రీలు.. జోగిని, దేవదాసి పేర్లు కడు దుర్భరమైన సామాజిక వివక్షను నేటికి అనుభవిస్తూనే ఉన్నారు . పేరుకు మాత్రమే దేవుడితో పెళ్ళి, వారు మాత్రం ఊరుమ్మడి ఆస్తి! ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే.. దేవుడి పేరుతో వ్యాఖ్యాని వ్యవస్థిక్యతం చేసారు! ఈ దురాచారం నేటికి అనేక మతాలల్లో కొనసాగుతునే ఉంది.

- తలాక్ పేరుతో జీవిత బంధాలు తెంచేసుకోవడం, పూయడల్, సంస్కృతి అవశేషమైన బహుభార్యత్వం నేటికి కొనసాగడం, మనవరాళ్ళ వయస్సున్న మైనారిటీ తీరని అమ్మాయిలను, కురువుదులు పెళ్ళిల్లు చేసుకుని , వారిని వ్యాఖ్యాని గృహాలకు అమ్మేయడం, పురుషుల నుంచి రక్షణ పేరుతో, బురణా సంస్కృతిని మతాచారం, అంటూ స్త్రీల వ్యక్తితాన్ని పురుషులే శాసించడం తమ మతానికి చెందని ఇతర మతస్థులను 'కాఫిర్లు' అని భావించడం మొదలగు ఇస్లాంలో కొనసాగుతున్న సామాజిక రుగ్సుతలు. ముఖ్యంగా 'అల్లాహ్ అక్బర్' అంటూ, దేవుడి పేరుతో హింసను, తీవ్రవాదాన్ని పోత్సహించడం.

అన్వాతికం!

- తాయెత్తులు, నల్లదారం, ఎరదారం, పిల్లి శకునం, బల్లి శకునం, జ్యోతిష్యం, హస్త సాముద్రికం, యజ్ఞాలు, హోమాలు, జాతకాలు, వాస్తు, వాహనాలకు పూజలు చేయడం, తుమ్మడం, నల్లపిల్లి ఎదురు రావడం విధవ స్త్రీ ఎదురు రావడం, దిష్టి తగలడం వంటి మూడునమ్కాలు - సమాజంలో నేటికి బలంగానే ఉన్నాయి. పై సమ్మకాలన్నీ వైజ్ఞానిక సూత్రం మీద రూపొందినవి కావు. అన్ని ఊహాలే, విశ్వాసాలే! అందుకే ఇవి మూడం విశ్వాసాలు, మూడునమ్కాలు. ఏటి మీద వేల కోట రూపాయల వ్యాపారం జరుగుతోంది. అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా ప్రజలు స్వశక్తి మీద విశ్వాసం లేకుండా, ప్రశ్నించే చైతన్యాన్ని కోల్పోతారు. దోషించి వర్గాలకు కావలసింది ఇదే కాబట్టి, మూడు నమ్కాలను వ్యవస్థిక్యతం చేసి, మరింతగా పెంచి పోవిస్తున్నారు.

- గాలి, వెలుతురు వచ్చే విధంగా.. ఆధునిక శాస్త్రియ పద్ధతుల్లో ఇంటిని నిర్మించుకోవాలి . అంతేకానీ, పుక్కిటి పురాణాలని వాస్తుకు ప్రాధాన్యత నివ్వడం అనాగరికమే అవుతుంది. మత్యపురాణంలో 251వ అధ్యాయంలో వాస్తు, పురుషుడి' గురించి, ఒక కల్పిత గాధ రాయబడి ఉంది. శంకరుడి చెముట చుక్క నుంచి పుట్టిన భూతమే, ఈ వాస్తు పురుషుడు అనే... వాస్తుపూజ, ఆచరించని వాళ్ళు, వాస్తుపురుషుడికి ఆహారమూతారని చెప్పారు. అందుకే ఈ పురాణాల నమ్కం ఉన్నవాళ్ళ భయంతో ఈ వాస్తుపూజను నిర్వహిస్తూ ఉంటారు . ప్రజలు ఈ విధంగా.. పురాణాల పేరుతో భయాన్ని కలుగచేసి, వాస్తు పేరుతో ఒక ఆద్యాత్మిక వ్యాపారమే చేస్తూ ఉన్నారు. పాలకుల నమ్కం.

ఈమూడ విశ్వాసానికి పెట్టుబడి!

రోగులను నమ్మించడానికి, భూత వైద్యులు చేసే గారాడీలు :

- కోడిగుడ్డు గాలిలో ఎగరడం:

రోగి వచ్చే కంటే ముందే ఓ కోడిగుడ్డును తీసుకొని, దానికి చిన్న రంద్రము చేసి, దానిలోని సొనను తీసివేసి, అందులో ఒక కంది రీగను పంపి, అరందాన్ని ఉల్లిపార కాగితంతో మూస్తారు . ఆగుడ్డును రోగిముందుపెట్టి, ఏవేవో మంత్రాలు చదువుతున్నట్టు టైంపాన్ చేస్తాడు మాంత్రికుడు. ఇలా రెండు మూడు నిమిషాలు గడవగానే , అకస్మాత్తుగా కోడిగుడ్డు అటుఇటు కదులుతూ కొంచెం పైకి లేస్తుంది. ఇది రోగులను బాగా నమ్మిస్తుంది. అయితే గుడ్డు తేవడానికి కారణం.. అందులో ఆక్షిజన్ ప్రాణవాయువు) ఉన్నంత వరకూ దానికేమీ కాదు. ఎప్పుడైతే ఆక్షిజన్ అందులో అయిపోతుందో, అప్పుడే దానికి ఊహిరాడక, అటూ ఇటూ కదులూ పైకి కూడా లేస్తుంది.

పునర్జన్మ ఉందనీ, శివుడు బతికిస్తాడని నమ్మే ఒక ఉన్నత చదువులు చదివిన కుటుంబంలో, కన్నతల్లి దండ్రులే, తమ ఇద్దరు కూతుళ్ళను చంపేసారు. కన్నతల్లిని, చేతబడి చేస్తుందన్న మూడు నమ్మకంతో, తల నరికి చంపేసాడు కొడుకు. భార్య అనారోగ్యం నుంచి కోలుకోవాలని, బాబా మాటలు నమ్మిన బింబాలని చెప్పాడు . ఈ మూడు సంఘటనలు తెలుగు రాష్ట్రాల్లో జరిగినవే.

నిమ్మకాయను కోస్తే రక్తం రావడం

ఎర మందార పూలను బాకుకు రైండు వైపులా బాగారాసి, నీడలో ఆరబెట్టి.. ఆచాకుతో నిమ్మకాయను ఎవరు కోసినా, అందులో నుంచి ఎరటి ద్రవము వస్తుంది. ఈ రోజుల్లో కెమికల్స్ బాగా అందుబటులో ఉండడం వల్ల, ఇలాంటి మ్యాజికలు చేయడం చాలా తేలిక. ఉదా॥ అరచేతిలో వేసిన

సున్నంతో, ఫినాష్టలిన్ పొడర్ను టచ్ చేస్తే.. అరచేతులు ఎరువు రంగుగా మారతాయి.

"తమకు అద్భుత శక్తులు ఉన్నాయని చేపేవారు, మోసగాళ్ళైనా కావాలి! లేక మతిస్థిమికం లేని వారైనా కావాలి!"

- డా॥ ఎ.టి. కోహర్

"దేవుడు, దయ్యం , స్వగ్రం, సరకం అనే చేపే ఏమతాలెనా .. అశాస్త్రీయమైనవే! వాటి వల్ల ప్రజలకు ఎప్పటికే మేలు జరుగదు,,.

ముగింపు

మతాల వల్ల మత మౌడ్యం వస్తుందే తప్పా, సామాజిక విజ్ఞానం రాదు! మధ్య యుగాల నాటి ప్రజల భావాలు, ఆధునిక కాలంలోనూ ప్రతిబింబిస్తూ ఉంటే.. అది దేశ పురోగతికి సంకేతమా, లేక దేశ అదోగతికి సంకేతమా ఆలోచించాలి. పునర్జన్మ ఉందనీ, శివుడు బతికిస్తాడని నమ్మే ఒక ఉన్నత చదువులు చదివిన కుటుంబంలో, కన్నతల్లి దండ్రులే, తమ ఇద్దరు కూతుళ్ళను చంపేసారు. కన్నతల్లిని, చేతబడి చేస్తుందన్న మూడు నమ్మకంతో, తల నరికి చంపేసాడు కొడుకు. భార్య అనారోగ్యం నుంచి కోలుకోవాలని, బాబా మాటలు నమ్మిన ఒ భర్త, ఒ చిన్నారిని బింబాలని చెప్పాడు . ఈ మూడు సంఘటనలు తెలుగు రాష్ట్రాల్లో జరిగినవే. ఇవి మొదటి సారి కాకపోయినా, మూడు నమ్మకాలకు పరాకాప్టగా, చరిత్రలో గుర్తుండి పోయే సంఘటనలు ఇవీ! ఇలాంటి అమానవీయమైన సంఘటనలు, హత్యలు.. మానవ హక్కుల సమస్యగా మారాయి! దీంతో ప్రపంచ దేశాల్లో, మన దేశ గారవం మసకబారిపోతున్నట్టే కదా! భారత - దేశ ప్రజలో వైజ్ఞానిక దృక్పథం చాలా తక్కువ స్థాయిలో ఉందనీ.. ప్రపంచ - దేశాలు భావించే స్థితిని ఇలాంటి సంఘటనల ద్వారా , మనమే వారికి కలుగ

చేస్తున్నాము - దేశ సార్వభౌమత్వాన్ని అగోరపరిచే ఏ సంఘటనలు ఎదురైనా.. ముందు, ప్రభుత్వం బాధ్యతగా స్పందించాలి . అందుకు తగిన చర్యలు చేపట్టాలి. కానీ ప్రభుత్వాల తీరు చూస్తుంటే.. అవి ఈ బాధ్యతలను పూర్తిగా విస్తరించాయని అనిపిస్తుంది. ప్రజల్లో శాస్త్ర విజ్ఞానాన్ని పెంపాందించాల్సింది. పోయి, మతమౌడ్యాన్ని పెంచుతున్నారు. తద్వారా మూడు నమ్మకాల వ్యాపికి పాలకులే కారణ మవుతూ ఉన్నారు.

దేశ స్వార్థభౌమత్వానికి ఊపిరి అయిన 'రాజ్యాంగం' మీద ప్రమాణం చేసి మంత్రులైన వాళ్ళు. మత మౌడ్యాన్ని విస్తరింపచేసి స్వామీజీ మత గురువుల దగ్గర మోకరిల్లినప్పుడే, రాజ్యాంగాని కున్న గౌరవం గురువుల దగ్గర మోకరిల్లినప్పుడే, రాజ్యాంగాని కున్న గౌరవం మనకబారింది. ప్రజలు కాస్త మెరుగైన జీవితం గడపడం కోసం, పరిపాలనా సౌలభ్యం కోసం నిర్మితమైన రాజ్యాంగం గురించి, పుజల్లో ఇంత వరకు కూడా కనీస అవగాహన కల్పించలేక పోయారు పాలకులు, ప్రజలకు, మత పరమైన జోధనలు అందినంతగా. శాస్త్రియ, సామాజిక విజ్ఞానం అందడం లేదు' అన్నది జగమెరిగిన సత్యం. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్స్ 25, 26, 27, 28ల ప్రకారం 'మతస్వాతంత్రపు హక్కుకు ఇచ్చిన ప్రాధాన్యత.. వైనిక స్ఫూర్హను కలిగించే ఆర్టికల్ 51వ(హెచ్) కు ఇప్పడం లేదన్నది బహిరంగ సత్యం!

"శాస్త్రియ స్ఫూర్హను, మానవ వాదాన్ని పరిశేలనా తత్వాన్ని, సంస్కరణను పెంపాందించుకోవడం.. ప్రతి భారత పొరుల విధి. -భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 51వ (హెచ్)

సమాజంలో నెలకొన్న మూడు విశ్వాసాలన్నీ, మతాల మౌడ్యంలో నుంచి పుట్టి కొనసాగుతున్నావే! మరోకోణంలో చూస్తే.. రాజ్యాంగం లోని మత స్వాతంత్రపు హక్కు' ఈ మూడు విశ్వాసాలను బలోపేతం చేస్తుంది. ఈ వైరుధ్యాన్ని ఎలా అర్థం చేసుకోవాలన్నది మరోచర్చ! అయితే, ఈమత స్వేచ్ఛ మూలంగా.. ఇంటికి పరిమితం కావలసిన మతాలు వీధిలో కొచ్చాయి. వీధిలు కొచ్చిన మతాలు, రాజకీయాల్లోకి చోర. బడ్డాయి. రాజకీయాలను ఏకంగా మత రాజకీయాలను చేసీ, రాజ్యాధికారాన్ని తెచ్చి. పెడుతున్నాయి. ఈ విధంగా సమాజంలో

మతమౌడ్యం వేగంగా విస్తరించడానికి, 'మత స్వాతంత్రపు హక్కు అన్ని విధాల దుర్దినియోగ మౌతుండని చెప్పుక తప్పదు!

ప్రజల సామాజిక స్ఫూర్హను, ప్రశ్నించే చేతుయ్యాన్ని నీరుగార్పడానికి.. మతాధికారులు ఎల్లప్పుడూ, పాలక వర్గాలకు ఉపయోగపడుతూ, వారికి అండగా ఉంటారు. ఉదాహరణకు కరోనాను దేవుడే సప్పించాడు, దేవుడి చిత్రం లేకుండా ఏదీ జరుగదు.. అనీ, అన్ని మతాలకు చెందిన మత పెద్దలు, ఒకే తీరుగా చెప్పారు.

ప్రపంచంలోని గుత్త పెట్టుబడిదారులు, పాలకవర్గాలు, సామాజికవాదులు.. ప్రపంచ దేశాలపైన ఆదివత్యం కోసం, అక్రమమార్గాల్లో సంపదను దోచుకోవడం కోసం.. ఇటు రాజకీయాలను, అటు పర్యాపరణాన్ని గోరంగా విష్యంసం చేసారు. దాని ఫలితమే ఈ కరోనా 'ప్రశయం!' ఈ విధంగా వాస్తవాలను మరుగున పరిచి, పాలక వర్గాల మెప్పుకోసం.. ప్రజల ఆలోచనలను పక్కదారి పట్టిస్తారు. ఈ మతాధికారులు. ఇక పాలక వర్యులు కూడా మతాధిపతుల కాళ్ళ దగ్గర మోకరిల్లి, దేశ సార్థభౌమత్వాన్ని వారి పాదాల చెంత పడతారు. అందుకే ప్రజల్లు శాస్త్రియ సహను పెంపాందించడానికి ఏర్పాత్త ఆర్టికల్ 51వ (హెచ్)ను, పాలకులు కావాలనే నిర్వీర్యం చేస్తున్నారు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ఒక ప్రత్యామ్నాయ ఆసరాగా.. 'మూడు నమ్మకాల నిర్మాలనా చట్టం ఎంతో అవసరం.

కుల, మతాలకు అతీతంగా సామాజిక స్ఫూర్హ ఉన్న వారంతా ఏకమై 'కుల నిర్మాలనా చట్టాన్ని తప్పనిసరిగా సాధించుకోవడం కోసం, రాజీలేని పోరాటం చేయా. ల్యిన బాధ్యత మనందరిపైనా ఉంది. అయితే సమాజంలో నెలకొన్న ఏమూడునమ్మకాలకు, సామాజిక రుగ్గుతలకు మూలకారణమైన 'దోషిణీ ప్రశ్నించకుండా, సమస్య శాశ్వతంగా పరిష్కారం కాదు. ఈ నిజాలు వెలుగులో ప్రజలంతా ఏకమై ఉద్యమించినప్పుడే... సమాజంలో నెలకొన్న సామాజిక రుగ్గుతలు, శాశ్వతంగా నిర్మాలించ బడతాయి.

వెన్నెల వేదాంతం

సక్కతాల బుట్టా చుక్కల
నీలాకాశపు చీరలో
పున్నమి చంద్రుని మోము
వెన్నెల్లా వెలిగిపోతోంది.
శీతాలాప్సోదం కలిగించే చంద్రుని మంచితనం...
తనదంటూ ఏం లేదని వినయం పోతోంది.
తన వెనుక సూర్యుడున్నాడని
వేదాంతం పలుకుతోంది.
కలిసాచ్చిన అవకాశం,
వెండి వెన్నెల, నిండు పున్నమి

బంటరి ప్రేయసి వెలుగుతున్న కళ్ళు వణకుతున్న అధరాలు, చిరుచెముట్లతో
అనందాతిరేక భయోద్విగ్నుతల
కలయిక ప్రేయసి ప్రేయుల సమ్మేళనం...
వారి కళ్ళ మెరుపు ముందు
వారి వెలుగు కవళికల తోటి
తనకేమి పోటీ అని, తన వెన్నెలేపాటిదని....
మేఘాలని చాటు చేసుకుని మంచి తనాన్ని చాటుకున్నాడు
చిలిపి చంద్రుడు.

- కె.వి. సుబ్రహ్మణ్యం, 9440110483

‘వీడుతరాల’ కథే ఏరయ్య!

పొట్ట చేత్తో పట్టుకుని సముద్రాల అవతలున్న ప్రాంతానికి ఓడెక్కిన ఓ బక్కరైతు కూలీ, తన రక్తమాంసాలని...

అక్కడి చెరుకు తోటలకి ఎరువుగాను... కన్నిటిని పంటకి నీరు గాను.... తమ చెమటను చెరుకుగడకి

తీపిగాను ఎక్కించిన తీరు చదివితే కచ్చితంగా కబిలిపోతాం.

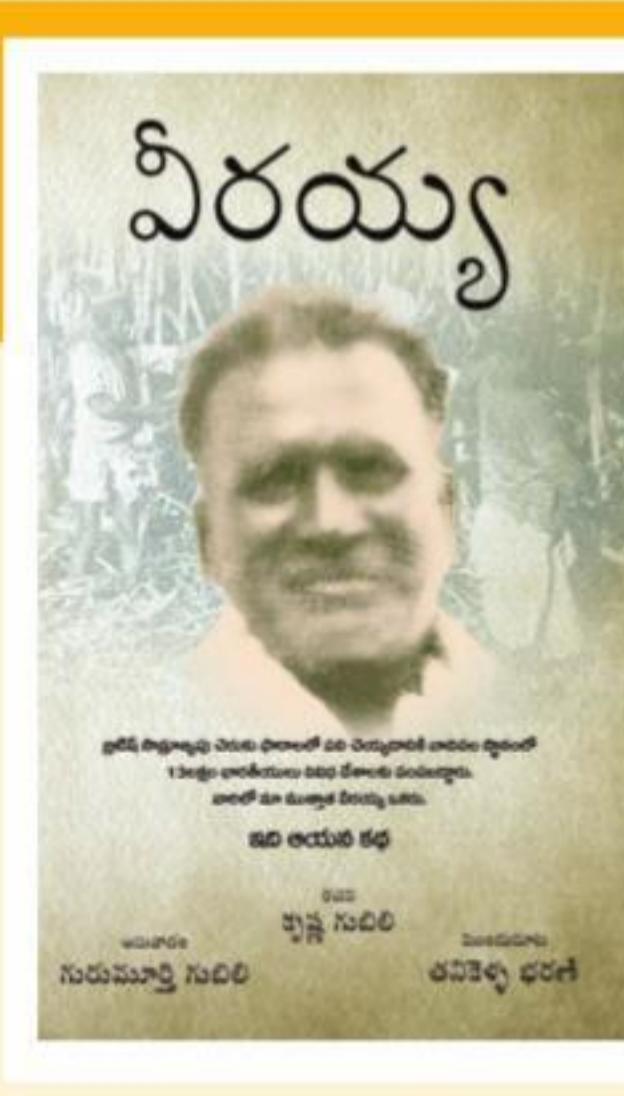
- సాగర్ వెన్కెత్, 9494041258

అణచివేత సాధారణమైనప్పుడు ఆత్మగౌరవం కోసం పోరాడటం అసాధారణంగానే కనిపిస్తుంది... వేట కుక్కలన్నీ ఎక్కువాడికి యత్నించినప్పుడు అడుగు వేయకుండా ఉండటమే తిరుగుబాటు అవతుందన్నది అక్కర సత్యం. తెలుగు గడ్డపైనా ‘వీడుతరాల’ కథలున్నాయి. నేను ఇటీవల చదివిన పుట్టకాల్లో ఎంతగానే ఆత్మసంతప్తిని కల్గించినది ఈ ‘వీరయ్య’ పుస్తకం. ఒక మంచి బుక్ చదివి ఆస్ట్రాడిస్ట్, అది ఇచ్చే ఆనందమెంటో అనుభవిస్తే గానీ చెప్పలేం. ఈ వీరయ్య పుస్తకం మాత్రం నన్ను వీడుతరాలు (ఆంగ్లంలో రూట్స్), మా నాయన బాలయ్య తర్వాత ఇంత స్థాయిలో ఉద్యోగ, భావోద్యోగానికి గురి చేసిందని చెప్పగలను. పొట్ట చేత్తో పట్టుకుని సముద్రాల అవతలున్న ప్రాంతానికి ఓడెక్కిన ఓ బక్క రైతు కూలీ, తన రక్తమాంసాలని... అక్కడి చెరుకు తోటలకి ఎరువుగాను... కన్నిటిని పంటకి నీరుగాను.... తమ చెమటను చెరుకుగడకి తీపిగాను ఎక్కించిన తీరు చదివితే కచ్చితంగా కబిలిపోతాం. కాదు...

కాదు! మనల్ని కదిలించేలా చేశాడా పుస్తక రచయిత గుబిలి కృష్ణ. ఇటీవల మా తండ్రి(వనపర్తి రాజమాళి, మాజీ సర్పంచ, చిన్నబోంకూర్) గారు చనిపోయినప్పుడు ఆయనకి నిర్వహించే కర్కుఖాండల్లో భాగంగా మా పురోహితుడు గోపన్న ఆయ్యగారు ఏదో మంత్రం చదువుతూ, మీ తాత పేరు ఏమిటి నాయనా? అని నన్ను ప్రశ్నించాడు. వెంటనే నేను మా గ్రాండ్ ఫాదర్ పేరు చెప్పాను. అటు తర్వాత మీ తాత వాళ్ళ నాయన పేరు ఏమిటి? అని అడిగాడు. నాకు తెలియకపోవడంతో ఓక్క మొఖం వేశాను. పక్కనే ఉన్న మా బాబాయ్ కాస్త తటపటాయించిన మా తాత వాళ్ళ నాయన పేరయితే చెప్పేశారు. ఆ తర్వాత వాళ్ళ నాయన పేరు ఏమిటి అంటే, అక్కడ ఉన్న వారిలో ఎవరికీ తెలయదని చెప్పారు. దీంతో ఆయన కర్కుఖాండనయితే ఏదోలా కానించారు. నేను నా పూర్వీకులను కూడా గుర్తు పెట్టుకోలేకపోయాను. కానీ, ఈ పుస్తక రచయిత కృష్ణ మాత్రం తన తాత, తాత వాళ్ళ తండ్రి గురించిన అంశాలను తెలుసుకునేందుకు చేపట్టిన చర్చలు, తీసుకున్న శ్రమ నిజంగా ప్రశంసనీయం. రచయిత కృష్ణ తన తాత ముత్తాల మూలాలన్ని వెతుక్కుంటూ దక్కిణాఫ్రికా చరిత్రపుటల్లోకి వెళ్ళిపోయి, అక్కడినించి ఘనీభవించిన... తమ కుటుంబ

భారత్
నుంచి వచ్చిన లక్షలాది
ఇండెంచరు కూలీలపై
పోరాడాలని ఆయనకి విజ్ఞాప్తి
చేస్తాడు. ఆ దేశంలో వీరయ్య ఎంత
ఉన్నతమైన జీవితాన్ని కొనసాగించినా
తన సాంత ఊరులోని వారికి
చెప్పకుండా వచ్చేశాన్న వెలితి
మాత్రం ఆయన్ని ఎప్పుడూ
వెంటాదేది.

పాతతరాల కన్నిటి బిందువుల్ని అక్కరాలుగా పేర్చి ‘వీరయ్య’గా మన ముందు పెట్టాడు. గ్రీక్ ఎపిక్ కథల్లో ‘సిసిఫస్’ అనే రాజు అనుభవించిన శిక్ష మాదిరి ఈ పుస్తక రచయిత తన పూర్వీకుల కోసం చేపట్టిన శోధన ఉంది. ఒక గట్టి నమ్మకంతో ప్రయత్నాన్ని ప్రారంభించడం, విఫలమై, నిస్పహకి గురి కావడం... మళ్ళీ ప్రయత్నాలను ఘరూ చేసేందుకు, ఇలా ఆయనకి సుమారు రెండు దశాబ్దాలు పట్టిందంటే నమ్మకుండా ఉండలేదు. కానీ, చివరికి ఆయన అనుకున్నది సాధించి తాను మాత్రం ‘సిసిఫస్’ కాదని నిరూపించాడు రచయిత గుబిలి కృష్ణ. ఆ కథంలో చూద్దాం!

చెఱకు తోటల్లో ‘వీరయ్య’ చేదు కష్టాలు!

ఆంధ్రప్రదేశ్‌ని విజయవాడకి సమీపాన గల కొర్కపాడు 1882లో జన్మించిన వీరయ్య అనే యువకుడి కుటుంబంలో జరిగిన ఓ అనూహ్య గొడవ తన జీవిత స్థితిగతులనే పూర్తిగా మార్చి వేస్తుంది. తన తల్లిదండ్రులపై అలిగి ఆ ప్రాంతం నుంచి విజయవాడ పట్టణానికి వెళ్ళిపోతాడు. అక్కడ వని కోసం చూస్తుండగానే ఇండెంచరు పద్ధతిలో ఇతర దేశాలకి బ్రీటీపర్సు కూలీలను తీసుకెళుతున్నారని తెలుసుకుంటాడు. ముందుగా ముంచి వేతనం, రేపున్ సదుపాయం కల్పిస్తామని చెప్పడంతో ఆయన అందులో చేరి, ఛైన్ మీదుగా సుమారు రెండు నెలలు ఉడలో ప్రయాణించి దక్కిణాఫ్రికాలోని నటాల్ ప్రాంతానికి చేరతాడు. అక్కడికి చేరిన తర్వాత గానీ మన పుస్తక కథనాయకుడు వీరయ్యకి అసలు కష్టాలు తెలియదు. తన లాగే సుమారు 13 లక్షల మంది ఇక్కడికి వచ్చి మోసపోయారని, ఇక తిరిగి వెళ్ళి పరిస్తి లేదని గ్రహిస్తాడు. పొద్దు ఉన్నత సేపు పొలంలో చెఱకు తోటల్లో పని చేసి వారికొచ్చే అరకొర రేపన్లో బితుకు వెళ్ళిదీయడమే అవుతుంది తన రోజువారీ వ్యవహరం. నాటి సాంప్రదాయ సమాజపు రథవరక్రంలో మహిళలు కూడా వారితో కూలీలుగా వచ్చారని, వారి మధ్య అక్కడ ఉండే సంబంధాలను సైతం వీరయ్య ఆకథింపు చేసుకుంటాడు. అయితే, నటాల్లో చేరిన కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత వీరయ్య మరొక కంపెనీకి మారతాడు. ఇక అక్కడి నుంచి వీరయ్య ఉద్యోగంలో పదొన్నతి పొందడం, పెద్ద ఎత్తున డబ్బు సంపాదిస్తాడు. అక్కడ తెలుగు అమృతాలు రాజమ్మని ప్రేమించి వెళ్ళి చేసుకుంటాడు. నలుగురు కొడుకులు, ఒక అమృతాలుకి జన్మనిచ్చి ముంచి జీవితాన్ని కొన సాగిస్తుం టాడు. బారిస్టర్ చేసి అక్కడి సమస్యలపై పోరాడుతన్న

మిగతాది 23లో..

అత్యాచార బాధితురాలికి శిక్ష విధించే సమాజ వైభీలని ఎదురొచ్చున్న పొత్త “అంగారే” సినిమాలో తల్లి

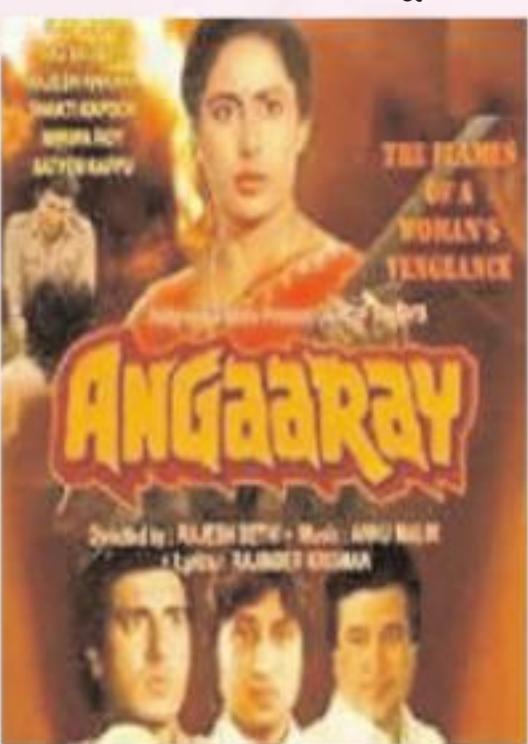
- పి.జ్యోతి, 9885384740

శ్రీ లను గౌరవించే దేశం మనది అని ప్రీ దేవి స్వరూపమని ఇలా ఎన్నో చెబుతారు. కాని నిజజీవితంలో ట్రీల పరిస్థితి ఈ దేశంలో ఎలా ఉండో అందరికి తెలుసు. ముఖ్యంగా నీతి అనే ఒక్క కొలమానంతో ప్రీ జీవితాన్ని ఎన్ని రకాలుగా అస్త్యవ్యాప్తం చెయవచ్చే మన సమాజంలో ఎన్నో చోట్ల కనిపిస్తున్న జీవితాలను పరిశీలిస్తే అర్థం అప్పుతుంది. ప్రీ వైతికత ను ప్రవంచంలో ఎవరైనా ప్రశ్నించవచ్చు, నీతి పేరు మీద ఆ ప్రీ వ్యక్తిత్వాన్ని నిర్ణయించవచ్చు. ప్రీ అనుమతి లేకుండా ఆమెను బలవంతంగా అనుభవించే పురుషుడి జీవితంలో సమాజం పెడగా జీక్కుం చేసుకోదు. కాని పురుష అహంకారానికి, బలానికి నిస్సపశయింగా మిగిలిపాశియిన అత్యాచార వీకీంలను సమాజం ఎలా చూస్తుంది? అనులు తమమై అత్యాచారం జరిగితే ఆ స్థీ తరువాత సమాజంలో బ్రతకగలదా? సమాజం, ఆమె నా అనుకునే వ్యక్తులు ఆమెను మాములుగా అనుకునే వ్యక్తులు ఆమెను మాములుగా

శ్రీ
అనుమతి లేకుండా ఆమెను
బలవంతంగా అనుభవించే పురుషుడి
జీవితంలో సమాజం పెడగా జీక్కుం
చేసుకొండు. కాని పురుష అహంకారానికి,
బలానికి నిస్సపశయింగా మిగిలిపాశియిన అత్యాచార
వీకీంలను సమాజం ఎలా చూస్తుంది? అనులు
తమమై అత్యాచారం జరిగితే ఆ స్థీ తరువాత
సమాజంలో బ్రతకగలదా? సమాజం, ఆమె నా
అనుకునే వ్యక్తులు ఆమెను మాములుగా
తమమై కలుపు
కోగలుగుతారా?

చెడు వ్యసనాలకు అలవాటు పడుతున్న సమయంలో పొలీన్ ఇస్పెక్టర్ విజయ్ సహాయంతో సదైన సమయంలో తమ్ముళ్ళి వ్యసనాలకు దూరం చేయగలుగుతుంది. భాద్యత తెలుసుకుని తమ్ముడు నేవీలో చేరి అక్కను సంతోషపెడతాడు. విజయ్ ఆర్టి ని ప్రేమిస్తాడు. కాని తన మనసు ఆమెకి చేపేలోపలే విజయ్ స్నేహితుడు, రవి ఆర్టిని వివాహం చేసుకుంటానని మందుకు వస్తాడు. ఉన్నత కుటుంబానికి చెందిన రవితో వివాహానికి ఏమీ అభ్యంతరాలు కనిపించవ ఆర్టి తల్లికి. పెడ్ల అనుమతి, ఆశిర్వాంతో ఆర్టి రవిల నిశ్చితార్థం జరుగుతుంది. ఉన్నో విషయంలో రవి అమెరికా వెళ్లి వెళ్లిని చేస్తుంది. తమమై వెళ్లిని చేస్తుంది. తమమై వెళ్లిని చేస్తుంది.

చెడు వ్యసనాలకు అలవాటు పడుతున్న సమయంలో పొలీన్ ఇస్పెక్టర్ విజయ్ సహాయంతో సదైన సమయంలో తమ్ముళ్ళి వ్యసనాలకు దూరం చేయగలుగుతుంది. భాద్యత తెలుసుకుని తమ్ముడు నేవీలో చేరి అక్కను సంతోషపెడతాడు. విజయ్ ఆర్టి ని ప్రేమిస్తాడు. కాని తన మనసు ఆమెకి చేపేలోపలే విజయ్ స్నేహితుడు, రవి ఆర్టిని వివాహం చేసుకుంటానని మందుకు వస్తాడు. ఉన్నత కుటుంబానికి చెందిన రవితో వివాహానికి ఏమీ అభ్యంతరాలు కనిపించవ ఆర్టి తల్లికి. పెడ్ల అనుమతి, ఆశిర్వాంతో ఆర్టి రవిల నిశ్చితార్థం జరుగుతుంది. ఉన్నో విషయంలో రవి అమెరికా వెళ్లిని వెళ్లిని చేస్తుంది. తమమై వెళ్లిని చేస్తుంది. తమమై వెళ్లిని చేస్తుంది. తమమై వెళ్లిని చేస్తుంది.

మధ్య కమ్మానికిష్ణ లేకుండా చేస్తాడు. పెళ్ళి ఎందుకు అప్పుతున్నారని అడిగిన ఆర్టి తల్లికి ఆమె కూతురు పతిత అని, చెడిపోయిందని చెబుతాడు. గుండె పగిలిన ఆ తల్లి చనిపోతుంది. ఆర్టి ఒంటరయిపోతుంది. గవర్న్యూమెంటు వారు క్వార్టర్ భాళి చేయమంటే ఒక హస్టల్ లో చేరి ఒంటరిగా జీవిస్తుంటుంది.

పెళ్ళి ఎందుకు అగిపోయిందో తెలియని విజయ్ ఆర్టిని కలుస్తాడు, వివాహం ఆమె తల్లి చేసుకుని తాను ఎప్పటినండో ఆర్టిని ప్రేమిస్తున్నానని చెబుతాడు. అతనికి కూడా ఆర్టి తనకు జరిగిన అన్యాయం గురించి చెబుతుంది. అంతా విని అప్పుడు పెళ్ళి గురించి ఆలోచించమంటుంది. ఆదర్శభావాలున్న విజయ్ ఆమెను తాను వివాహం చెనుకుంటానని చెప్పి తన తల్లికి ఆర్టిని పరిచయం చేస్తాడు. రవి ఆమెరికా సుంచి వచ్చి ఆర్టిని విజయ్ మాసి ఆర్టి తనను ఎందుకు వస్తునకుండో అర్థం అయిందని కోపం చూపిస్తాడు. కాని ఆర్టి అతనికి నిజమంచి చెబుతుంది. గౌరవించినందుకు గౌరవించినంది. అంతా విని అప్పుడు పెళ్ళి గురించి ఆలోచించమంటుంది. ఆదర్శభావాలున్న విజయ్ ఆమెను తాను వివాహం చెనుకుంటానని చెప్పి తన తల్లికి ఆర్టిని పరిచయం చేస్తాడు. రవి ఆమెరికా సుంచి వచ్చి ఆర్టిని విజయ్ మాసి ఆర్టి తనకు జరిగిన అన్యాయం గురించి చెబుతుంది. భాద్యత తెలుసుకుని తమ్ముడు నేవీలో చేరి అక్కను సంతోషపెడతాడు. విజయ్ ఆర్టి ని ప్రేమిస్తాడు. కాని తన మనసు ఆమెకి చేపేలోపలే విజయ్ స్నేహితుడు, రవి ఆర్టిని వివాహం చేసుకుంటానని చెప్పి తన తల్లికి ఆర్టిని పరిచయం చేస్తాడు. రవి ఆమెరికా సుంచి వచ్చి ఆర్టిని విజయ్ మాసి ఆర్టి తనకు జరిగిన అన్యాయం గురించి చెబుతుంది. భాద్యత తెలుసుకుని తమ్ముడు నేవీలో చేరి అక్కను సంతోషపెడతాడు. విజయ్ ఆర్టి ని ప్రేమిస్తాడు. కాని తన మనసు ఆమెకి చేపేలోపలే విజయ్ స్నేహితుడు, రవి ఆర్టిని వివాహం చేసుకుంటానని చెప్పి తన తల్లికి ఆర్టిని పరిచయం చేస్తాడు. రవి ఆమెరికా సుంచి వచ్చి ఆర్టిని విజయ్ మాసి ఆర్టి తనకు జరిగిన అన్యాయం గురించి చెబుతుంది. భాద్యత తెలుసుకుని తమ్ముడు నేవీలో చేరి అక్కను సంతోషపెడతాడు. విజయ్ ఆర్టి ని ప్రేమిస్తాడు. కాని తన మనసు ఆమెకి చేపేలోపలే విజయ్ స్నేహితుడు, రవి ఆర్టిని వివాహం చేసుకుంటానని చెప్పి తన తల్లికి ఆర్టిని పరిచయం చేస్తాడు. రవి ఆమెరికా సుంచి వచ్చి ఆర్టిని విజయ్ మాసి ఆర్టి తనకు జరిగిన అన్యాయం గురించి చెబుతుంది. భాద్యత తెలుసుకుని తమ్ముడు నేవీలో చేరి అక్కను సంతోషపెడతాడు. విజయ్ ఆర్టి ని ప్రేమిస్తాడు. కాని తన మనసు ఆమెకి చేపేలోపలే విజయ్ స్నేహితుడు, రవి ఆర్టిని వివాహం చేసుకుంటానని చెప్పి తన తల్లికి ఆర్టిని పరిచయం చేస్తాడు. రవి ఆమెరికా సుంచి వచ్చి ఆర్టిని విజయ్ మాసి ఆర్టి తనకు జరిగిన అన్యాయం గురించి చెబుతుంది. భాద్యత తెలుసుకుని తమ్ముడు నేవీలో చేరి అక్కను సంతోషపెడతాడు. విజయ్ ఆర్టి ని ప్రేమిస్తాడు. కాని తన మనసు ఆమెకి చేపేలోపలే విజయ్ స్నేహితుడు, రవి ఆర్టిని వివాహం చేసుకుంటానని చెప్పి తన తల్లికి ఆర్టిని పరిచయం చేస్తాడు. రవి ఆమెరికా సుంచి వచ్చి ఆర్టిని విజయ్ మాసి ఆర్టి తనకు జరిగిన అన్యాయం గురించి చెబుతుంది. భాద్యత తెలుసుకుని తమ్ముడు నేవీలో చేరి అక్కను సంతోషపెడతాడు. విజయ్ ఆర్టి ని ప్రేమిస్తాడు. కాని తన మనసు ఆమెకి చేపేలోపలే విజయ్ స్నేహితుడ

చెల్లి త్వగం

ఆ వార్త ఒక్క సారిగా రాజు అమ్మ గుండెలు
బాదుకుంటూ, ఎగబోస్తు, అరుస్తూ పట్టాల వైపు
పరుగు తీసింది..చెల్లి కూడా అమ్మను
అనుసరించింది...తమ్ముళ్ళు అయ్య మాత్రం ఇంకా
సంపాదన ముచట్లనే ఉన్నారు. వారి ముఖంలో
అమాయకత్వం వెన్నలలా కనిపిస్తుంది...అయ్యకు
మొదట కంగారు లేదు కానీ, ఇప్పుడు ఎందుకో
కొడుకు గుర్తాచ్చి కొంత బాధ కొఢ్చి కొఢిగా
మొదలూతుంది..తనలో ఒక ఆలోచన మొదలైంది.
పిల్లల సంపాదన కంటే వారి అభివృద్ధి ముఖ్యమని
కొఢ్చి కొఢిగా మనసు మారుతుంది. కన్నలు నీటితో
నిండినపి..

- నాగరాజు మర్మేల, 6301993211

రంజుకు వాళ్ళ అమ్మంటే నాన్న కన్నా ఎక్కువ ఇట్లు%శీ% . రోజు వాళ్ళ అమ్మ భుజానికి ఒక సంచిలో కాసిన్ని బటానీలు, సౌరాలు, గిన్నెలు ఏసుకొని బితుకు పోరులో నిత్యం ఊరూరూ తిరుగుతూ, సంచిలోనివి అమ్ముతూ ఉంటది. ఇక్కడే రాజుకు ఒకటి అర్ధం కాలేదు. అమ్మ ఎప్పుడు వోంటరిగా బ్యారానికి(సామాన్లు అమ్ముదానికి) పోయింది లేదు. తోడుగా తన చెల్లి వెళ్ళడం తప్పనిసరి . అమ్మ కట్టం సాయంత్రానికి వాళ్ళ కడుపులు నిండేవి. చెల్లి అమ్మతో వెళ్లి తెచ్చుకున్నప్పి తన దగ్గరున్నవి బెదిరించి లాక్కుళ్ళు పిప్పరమెట్లు, రేగుపండ్లు, వాక్కెట్స్ ఇప్పుడు గుర్తాచ్చి తన మీద తనకే కోపమొచ్చేది. ఎంతైనా బాల్యపు స్న్యాతులు ప్రతివారి జీవితాలలో ఎంతోకొంత జ్ఞాపకాలు మిగుల్చుతాయనడంలో అబద్ధం కాదు కదా! . రాజుకు చెల్లితో పాటు ముగ్గురు తమ్ముళ్ళు ఉన్నారు వారు అందరూ బడికి చానా దూరం.. నాన్నకు సదుపు కన్న సంపాదనే ముఖ్యం ఫలితం ముగ్గురు ఇనుపసామాను, ప్లాస్టిక్ పేపర్లు ఏరుకునే నోకర్లుగా బితకడం అలవాటుగా మారారు. వాళ్ళమీద సిస్పుప్పుడే సఫాయిపనులు, చెత్తకుండి పనులు గుదిబండలా మారడం, బాల్యానికి శాపం కావడం నిజంగా వారి కర్కుగా తలబాదుకుని వెంకటమ్మ ఏడిసిన రోజులు లెక్క పెడితే అంకెలు సరిపోవు.. ఎస్తి సార్లు “నేను సంపాదిస్తున్న, పూట గడుస్తుందిగా? పిల్లల్ని బడికి పంపూ సదుపుకొంటే పెద్ద పెద్ద నోకర్లు వస్తాయి. అప్పుడు మనకు ఇన్ని కట్టాలు, ఆకలి తిప్పులు ఉండవని నెత్తి బాదుకొనేది” ఇవన్నీ రాజు కండ్లార చూసి చలించి పోయాడు. కానీ ఏమీ చేయగలడు చిన్న వాడుగా ఉన్నానని బాధపడటం తప్ప.. నాన్నకు మాత్రం చిట్టిలు కట్టాలి వచ్చిన సొమ్ముతో తన అవసరాలు తీర్చుకోవాలి ఇంతే. తండ్రిగా తను ఒలగ పెడుతున్న వని ఇదే. . రాజుకు తమ్ముళ్ళకు మాదిరి పాత ఇనుపసామాను దుకాణంలో వేయ్య రూపాయలకు జీతం కుదిర్చానని , బయాన కూడా పుచుకున్ననాని అన్నదు. తండ్రి

మాటలు ఒక్కసారిగా కారుమేఘాలు కమ్ముకున్న చీకట్లులా రాజు జీవితంలోకి వస్తున్నాయని భయపడ్డాడు. తల్లి దగ్గరకు వెళ్లి ఎంత చెప్పిన అమ్మ సమాధానం “ఏడుపు”. డెకో బిడ్డ అని తలను నిమిరి బిర్చుకోమని ఒక్క మాట అంతే. ఫలితం పాత జనుప సామన్లో, ప్లాస్టిక్ సామాస్తను బస్తులలోకి కుక్కుతున్నదు రాజు. ఆరోజంతా చెమట సుక్కలు నదిలా మారి ధారలుగా కారుతున్నవి. ఆ దృశ్యాన్ని యజమాని చూసి కష్టానికి తగ్గట్టు మాపటేల “పందికూర” బాగా వెంపుకొని మసాలా దట్టించి తెచిండు ఇది వారి కుర్రు ఆచారం అట.. తాగుతూ ముక్కుటింటు ఆ పూట పడ్డ కట్టం మర్చెటోల్లు తన తోటి పనిసేసే సత్తిగాడు, రాంబాబు, ఏడుకొండలు.. కానీ రాజు మాత్రం దిగాలుగా రెండు మూడు తునకలు తిని తిన నట్టు యజమానికి చెప్పి, పని బట్టలు ఇడిసి ఇంటి బట్టలు ఏసుకొని, టిఫిన్ కవర్లో పెట్టుకొని సైకిల్ తొక్కుకుంటూ గుడిసె చేరాలని బయలుదేరాడు.. చీకట్లో వీళ్ళ ఇల్లు ఊరికి కొంచెం దూరం .. తక్కువకు వస్తుందని ఊరికి దూరంగా జాగను నాన్న కొన్నాడని అందరూ అంటుంటే విన్నాడు రాజు.. అందుకేనేమా ఇంత దూరం .. అంతేలే పిండికొద్ది రొట్టె పైన్సా కొద్దీ సోటు.. అనుకున్నదు రాజు. సమయం సరిగ్గా రాత్రి 8:00 అపుతుంది. రైలు పట్టాల దగ్గరకు రాగానే ఒకసారి రాజు చూపులు రెండు దిక్కులను సుడాసాగాయి అల్లంత దూరం నుంచి రెండు లైట్లతో వేగంగా దూసుకొస్తోంది విద్యుత్ రైలు కాబోలు నిశబ్దంగా వస్తుంది... చాలా దూరంలో ఉంది కదాని పట్టాలు దాటడానికి సైకిల్లు భుజానికి వేసుకొని ఒక పట్టా దాటాడు. కంగారో, లేదా బండి దగ్గరకొచ్చిందనో, బలవంతంగా పనికి వెళ్లాననో, తన సధువుకు ఇక ముగింపని ఆందోళన ఏమో గానీ ఒక్క సారిగా రైలు వస్తున్న వైపు చూసాడు అంతే..... ఆ.... రెప్పపాటు క్షణంలో హైకిల్ రైలు గిర్రల కింద తుక్క.... తుక్క... నుజ్జు... నుజ్జు. గా నేలను ప్రకుతు వెష్టుంటే...

నిప్పు రవ్వులు రైలు పట్టాల మద్ద వెదజల్లుతూ ఏవో. రేకు

శబ్దాలతో ఒక అరకిలోమీటరు వరకు రైలు దూసుకు పోయింది...

ఇంటి దగ్గర వెంకటమ్మ కొడుకు కోసం వేయి కనులతో ఎదురుచూస్తుంది ఎంతైనా ఇంటికి పెద్దకొడుకు తండ్రి తరువాత తండ్రి కదా. అని అప్పుడప్పుడు మురువడం ఏ తల్లికెన సహజమేగా.. తండ్రి మాత్రం ముగ్గురు తమ్ముల సంపాదన ఎంత వచ్చిందని, ఎక్కువ ఎందుకు తేలేదని ఒకటే గోలా.. ఎవరిపనిలో వారున్నారు. చెల్లి మాత్రం ఒకటే ఆందోళన, బాధ గుండెలో గూడుకట్టుకుని ఉన్నాయి.

రోజు బ్యారానికి పోయి ఇంటికి వచ్చేటప్పుడు తను తెచ్చిన పప్పులను, పండ్లను, చిల్లర పైసులను గుంజుకునే చేతులు ఇప్పుడు కనబడలేదు, కంటి ముందున్నప్పుడు ఎప్పుడు లోల్లి పెట్టే, చాడీలు చెప్పి కొట్టించిన చెల్లికి అన్న మీద అన్న గొడవలోని, అల్లరి చేష్టలలోని కోపాన్ని ఆప్యాయతగా చూడడం మొదలెట్టింది.. చెల్లి “దేవక్క” అంటే ఇంటిల్లి పాదికి శానా ఇష్టం. కారణం చిన్నది, అందంలో మట్టిలో పుట్టిన మానిక్యమే. మానాన్నకు మస్తు ఇట్టం. లేక లేక కలిగిన ఆడకూతురని కాబోలు.. సంపాదన విషయంలో మానాన్నకు ఇది వర్తించదు.. దేవక్కను కూడా అమ్మకు తోడుగా సంచి ఇచ్చి తోలేటోడు... అయ్యకు సంపాదన ఒకటే ఆయన లక్ష్యం.. ఎందుకో

మా వోళ్ళు సిన్నపిల్లలిని సదివించరాదయ్య” దుర్గయ్య అని ఎన్ని సెప్పిన అయ్య ఇనిపించుకోడు.. అయిన సెల్లేకు అమ్మ కట్టంలో కొంతైనా సాయపడాలనే మాటలు బాగా నేర్చిందు.. అవే మాటలు పారాలుగా ఒంట పట్టించుకుంది...

ఒక సారి నీళ్ళు కోసం స్కృశాన బోరింగు కాడి నుండి నీళ్ళు బిందేలో తేస్తుంటే రాజుకు ఎందుకో పరుగిత్తి చెల్లినెత్తి బిందెను దించి ఇటికి తెచ్చేవాడు. చెల్లిని ఎవరైనా ఏమైనా అంటే కిట్లాటకు ముందుందేవాడు

ఇదంతా తలచుకొని ఒక్క సారిగా ఏడుస్తూ అమ్మ దగ్గరకు పోయింది. .. చీకటి పడుతుంది పెద్దన్న ఇక రాలేదని బోరున ఏడ్చింది... అమ్మ చెల్లిని దగ్గరగా తీసుకొని. “పిచితల్లి” రోజు అన్నతో గొడవపదే దానివి ఒక్కసారి ఇంతలా బాధపడుతున్న వెందుకు... వచ్చేస్తాడని అంటుందే కానీ తన మనసులోని ఒకటే ఆందోళన మొదటి రోజు పనికి పోయాడు.. అక్కడ వేలకు తిన్నాడో? యజమాని ఎలా సూనుకుండాడో? అని. ఒకటే బాధపడుతుంది...

ఇంతలో ఎవరో వచ్చి మా గుడిసెలో ఒక వార్తా మొత్తం వ్యాపించింది.. ఒక సైకిల్ గూడ్స్ బందికిండ పడి చాలా దూరం వరకు ఈచ్చుకు పోయిందని,””ఆ వార్త ఒక్క సారిగా రాజు అమ్మ గుండెలు బాదుకుంటా, ఎగబోస్తు, అరుస్తూ పట్టాల వైపు పరుగు తీసింది.. చెల్లి కూడా అమ్మను అనుసరించింది.. తమ్ముళ్ళు, అయ్య మాత్రం ఇంకా సంపాదన ముచట్లనే ఉన్నారు.. వారి ముఖంలో

.. కాలం కొవ్వొత్తుల కలగిపశితుంది . అమ్మకు సుస్తి చేయడంతో ఇల్లు గడవడం కష్టంగా మాలింది. అప్పుడే చీకటి ఇంటికి కొత్త వెలుగులా చెల్లి భుజాన సంచి వేసుకుంది.. బతుకు బయవును మోయసాగింది... తను సదువుకు దూరమై మా బతుకుకు, సదువుకు ఆధారమైది.. తన రెక్కల కింద మా సదువులు సాఫీగా సాగిస్తే. ఇంతలో “దేవక్క” పెళ్లి రాజు ఇంటికి పెళ్ల కష్టంగా మాలింది.. రాజు తన సదువుకు దాసిన డబ్బులు చెల్లి పెళ్లకి అక్కింతలుగా మారాయి.. ఇంత కన్నా బుణం ఎమ్ముఖ్యగలనాని అనందభాష్యాలుతో సాగనంపాడు...

అమాయకత్వం వెన్నలలా కనిపిస్తుంది... అయ్యకు మొదట కంగారు లేదు కానీ, ఇప్పుడు ఎందుకో కొడుకు గుర్తొచ్చి కొంత బాధ కొద్ది కొద్దిగా మొదలౌతుంది.. తనలో ఒక ఆలోచన మొదలైంది. పిల్లల సంపాదన కంటే వారి అభివృద్ధి ముఖ్యమని కొద్ది కొద్దిగా మనసు మారుతుంది. కన్నలు నీటితో నిండినవి..

తమ్ముళ్ళు, దుర్గయ్య అంత కలిసి అమ్మ వెళ్లిన చోటుకు వెళ్లారు.. అప్పుడు అంత చీకటిగా ఉండడం వలన రైలు పట్టాలు దారిగుండా వెళ్లేవాళ్ళు, పోయే వాల్లు వచ్చి వెంకటమ్మ ను ఓడర్చుతున్న దృశ్యం, భార్య దుఃఖపూర్చోదన గుండె కరిగినంత వమైంది... చీకటి పడుతుంది... అందరూ ఎటోల్లు అటు వెళ్లి పోయారు, రాజు కుటుంబం మాత్రం ఏడుస్తూనే ఉన్నారు. రైళ్ల వస్తున్నవి, పోతున్నవి.... ఇగ చెల్లి దుఃఖం ఆపుకోలేక అంది అమ్మ అన్నయ్య ఎక్కడమ్మా? అని అప్పుడు ఆ పసిగుండే వేసిన ప్రశ్నబాణం గుండెకు బలంగా దిగింది... ఇప్పుడు దుఃఖం వరదల కండ్లనుంచి కారుతుంటే.. తుడుచుకుంటూ ఏడుస్తున్నాడు... అందరూ ఏడ్చి, ఏడ్చి.. నిద్రలోకి. జారుకున్నారు..

కానీ దుర్గయ్య, వెంకటమ్మ ఇద్దరు కండ్లల్లో ఒత్తులేసుకొని చూస్తున్నారు.. దుర్గయ్య చేతి వేలును ఎవరో లాగుతున్నట్టు అనిపిచ్చి చూసాడు, దేవక్క” నిద్రలో కలవరస్తూ ఇలా అంటుంది” నాన్న నీకు దండం పెడుత. అన్న ని బడికి పంపు, అన్న చానా మంచోడు, అన్నకు సదువుకోవాలని మన్న ఇట్టుమనీ అన్న దోస్తులు అంటుంటే విన్నాన్న పీజ్ అన్నకు బదులు నేనూ ఎక్కువ కష్ట పడుతా, సంపాదిస్తా. నీకు కావల్చినంత పడలిస్తా... అని ఒకటే నిద్ర పలుకులు... ఇంతలో ఎవరో విరిగి, తుక్క, నుజ్జు, నుజ్జెన మిగిలిన సైకిల్ భాగాలు తీసుకొస్తున్న దృశ్యం చీకట్లో వీది దీపాలు కూడా వెంకటమ్మ దుఃఖానికి కరిగి కాంతిని తగ్గించి, అవికూడా చీకటితో కలిసి పోయాయి.. నడుస్తూ తిన్నగా వెంకటమ్మ దుర్గయ్య గుడిసె దగ్గరకు వచ్చి అమాంతం ఆ నుజ్జు నుజ్జెన ఇనుప సామాను గుడిసె పక్కన విసిరి. అమ్మ” నాకు అన్నం పెట్టుమ్ము. బాగా. ఆకలేస్తుంది” ఆ పిలుపు అమ్మ చెవికి తాకిగానే లక్ష్మీదేవి అనుగ్రహం కలిగితే వచ్చే ఆనందంలా, ఉపిరి పోసుకొని లేచిన ప్రానిలా వచ్చి ఒక్క సరిగా రాజును తుమ్మ బంకలా హద్దుకొని ఒకటే ఏడుపు.. రాజుకు అర్థం కాలే.. అమ్మను ఊకోవే.. ఏమి బాధ పడకు... అని ఓదార్చుతుంటే,, ఓపక్క అయ్య ఏడుపు రాజుకు ఆర్పర్యం కలిగించింది... నాన్న నువ్వేమి బాధపడకు... కరాబైన సైకిల్ కొనిస్తాలే అని గట్టిగా అనడంతో. అందరూ నిద్ర నుంచి లేచారు.. చెల్లి వెళ్లి అన్నను గట్టిగా అదుముకుని ఏడ్వసాగంది.. తన చేతిలోని చిల్లర డబ్బులు, పిప్పురమెట్లు. చీస్కెట్లు అన్న ఏడుస్తున్ది.. చెల్లిని ఒక్క రాజుగా తీసుకొనే పిచ్చి దాన ఎందుకేడుస్తున్నవే.... నేను ఒక్క రోజు పనికి పోయానని ఇంతలా

ఒక్క మాట

అతనికున్న ఒకే ఒక సౌకర్యం అతని మోటర్సైకిల్. అతను వంటకాలన్నీ జాగ్రత్తగా సర్ది ఇంటి నుండి బయలుదేరేసినికి సమయం ఎనిమిదీ నలబై దాటిపోయేది. తొమ్మిదింటిలోపు సైదాపేటను దాటేస్తే కాన్త ప్రశాంతంగా ఆఫీసుకు చేరుకోవచ్చు. లేకుంటే సైదాపేట నుండి పెరియార్ శిల పరకూ రద్దిలో వెళ్లవలని ఉంటుంది. అతను ఆ రకంగా ఇబ్బందులు పడుతూ లేస్తూ వెళ్లవలని రావటం గురించి ఏనాడూ బాధపడలేదు.

- జిల్లేజ్ బాలాజీ, 73820 08979

అమె మొదటసారి అలా చెప్పినపుడు, ఆమె ఎప్పుడూ తెలిపే ఖండనలోని ఒక మాటగానే దాన్ని భావించాడు. అసలు ఆమె ఎప్పుడు ఒక మంచిమాటా, ప్రశంసా తెలియజేసిందనీ? ఎప్పుడూ లోపాలు, విమర్శలు, ఖండనలే కదా!

ఇంతకూ అతని వైయక్తిక జీవితం ఆమెను అనుసరించే ఉంటుదన్నది అందరికీ తెలుసు. అతని తల్లి 'కోడలు ఉండ్యోగానికి వెళ్లకూడదని' చెప్పింది. కానీ అతనే, తల్లి అభిప్రాయానికి వ్యతిరేకంగా 'ఆమె ఉండ్యోగానికి వెళ్లేందుకు తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తూనే' ఉన్నాడు. దాంతో తల్లి నొచ్చుకుని అతని పెద్దన్నయ్య ఇంటికి వెళ్లిపోయింది.

అతనికి అతని భార్యకూ ఒకే సమయంలో ఆఫీసులు ప్రారంభపోతాయి. రెండూ వేర్చేరు దిక్కుల్లో ఉన్నాయి. కనుక ఆమె బస్సులో వెళుతుంది. అందుకని ఆమె ఇంటి నుండి ఉండుంచే బయలుదేరాలి. ఆమె ఇధరికీ కలిపి అన్నం వండేసేది. సాంబార్ లేదూ కూర ఆమెకు కావలసినంత మటుకే చేసుకుని కొంత తిని, కొంత క్యారియల్లో సర్దుకొని వెళ్లిపోయేది. అతను అరటికాయో, మంకాయో ఏదో ఒకటి వేపుడు చేయాల్సి వచ్చేది. పొత్త నిండుగా సాంబారో లేదూ కూరో తయారుచేయాలి.

అతనికున్న ఒకే ఒక సౌకర్యం అతని మోటర్సైకిల్. అతను వంటకాలన్నీ జాగ్రత్తగా సర్ది ఇంటి నుండి బయలుదేరేసినికి సమయం ఎనిమిదీ నలబై దాటిపోయేది. తొమ్మిదింటిలోపు సైదాపేటను దాటేస్తే కాన్త ప్రశాంతంగా ఆఫీసుకు చేరుకోవచ్చు. లేకుంటే సైదాపేట నుండి పెరియార్ శిల పరకూ రద్దిలో వెళ్లవలని ఉంటుంది. అతను ఆ రకంగా ఇబ్బందులు పడుతూ లేస్తూ వెళ్లవలని రావటం గురించి ఏనాడూ బాధపడలేదు. అలాగే పాతికేళు కుటుంబాన్ని నెట్టుకొన్నా ఇధరమ్మాయిలను చదివించి, ఒక అమ్మాయిని ఆమెరికాకూ పంపటం జరిగింది. అతనికి

ఏపు నొప్పి, మెడ నొప్పి, రక్తపు పోటూ వచ్చాయి. వీటన్నింటికి అతను ఎవరినీ నిందించలేదు.

భార్య ఎప్పుడూ ఏదో ఒకటి తింటూ ఉంటుంది. అతనే డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్లటం మంచిదని చెప్పి, ఆమెను వెంటబెట్టుకెళ్లాడు. రక్త పరీక్ష చేశారు. భార్యకు చక్కెర వ్యాధి. ఆమె, అదెలా వచ్చిందో ఏ కారణాన్ని తెలుసుకునే వీల్లేకుండా... "మీరు నన్ను హింసలు పెట్టే పెట్టే నాకు చక్కెర వ్యాధి వచ్చేసింది." అంది. మొదట దాన్ని అతను మామూలుగానే తీసుకున్నాడు. చక్కెర వ్యాధి భార్య తల్లినుండి కూడా వచ్చి ఉండోచ్చు. అతని కుటుంబంలో ఈ వ్యాధి వచ్చే అవకాశం లేకుండా నలబై, నలబైరెండేళ్ల వయస్సుకే అతని తల్లిదండ్రులు చనిపోయారు. ఇప్పుడు భార్యకు వచ్చింది అతను హింసించినందుకే.

హింస అన్న మాటకు ఆమెకు అర్థం తెలుశా? అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పుకుండా ఉన్నా అది హింసే. చింతచెట్టుకు తలక్రిందులుగా బ్రేలాడదిని రెండు కళ్లను పీకేయటమూ హింసే. అతను ఆమెను ఏం హింసించాడనీ? అతను ఆలోచించేకొద్దీ ఆమె చెప్పిన కారణం విపరీతమైన అర్థాలను కలిగి ఉందని అర్థమైంది. విన్నవాళ్ల ఏమనుకుంటారు? అతను ఆమెను రోజూ కొడతాడు. తాగి ఇంటికొస్తున్నాడు. ఇంటి ఖర్చులకు కూడా డబ్బివ్వకుండా ఇబ్బంది పెడుతున్నాడు. ఇలాగంతా అనుకుంటారు. ఇందులో భర్త మాటలు పనికిరావు.

అతనికి ఇంటికి రావటానికి భయమనిపించింది. రావటం కాన్త ఆలశ్శమైనా, "ఎందుకిలా హింసిస్తారు?" అని అనొచ్చు. ఇప్పుడు అన్ని కూడా హింసగా మారిపోయాయని చెప్పిచ్చు. ఇంతకాలమూ ఆమె మనసులో ఇలాంటి ఒక అంచనా ఉన్నట్టుంది. భర్త హింసిస్తున్నాడు.

ఆమె... ఇరుగుపొరుగునో బంధువుల్లోనో చూశేదా? ఆమె తండ్రె ఇంకో కాపురాన్ని

హమిళ ముఖాలం:

అనువాదం:

జిల్లేజ్ బాలాజీ

'కోడలు ఉండ్యోగానికి వెళ్లకూడదని' తల్లి చెప్పింది. కానీ అతనే, తల్లి అభిప్రాయానికి వ్యతిరేకంగా 'ఆమె ఉండ్యోగానికి వెళ్లేందుకు తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తూనే' ఉన్నాడు. దాంతో తల్లి నొచ్చుకుని అతని పెద్దన్నయ్య ఇంటికి వెళ్లిపోయింది.

రహస్యంగా కొనసాగించాడు. ఆమె పెద్దమ్మ కొడుకులిధ్వరూ తాగుబోతులు. ఇంట్లో పెద్దవాళ్లండగానే వాళ్ల స్నేహితులతో కలిసి తాగటం మొదలుపెట్టేవాళ్ల. పెద్దవాడి భార్య కోడి మాంసాన్ని, ఎండుచేపల్ని ఎప్పుడూ వేయిస్తూ ఉండాలి. మరి, ఇతని భార్యేమో ఏదో ఒకరోజు అత్తగారు ఇంటికొస్తే వెంటనే తలనొప్పి అంటూ పడకేసేనేది. ఇతని తల్లి ఇతని భార్యకూ కలిపి వంటచేసి తనకోసం గంజి కాచుకోవాలి. ఇతని తల్లి ఇతని అన్నయ్య ఇంటికి వెళ్లిపోగానే ఈమె తలనొప్పి, జ్యేరం మటుమాయం. ఇతను మళ్లీ వంట పూర్తిచేసి పాత్రలను జాగ్రత్తగా మూసిపెట్టి ఇంటికి తాళం పెట్టి వెళ్లాలి.

పాతికేళ్లు. ఇంత కాలమూ ఆమె మనసులో ఇతని గురించి ఇలాంటిదేనా ఒక అభిప్రాయం కలిగి ఉన్నది? అతను నిజంగా హింసించే వాడిగా ఉండగలడా? అతను కనీసం బెదిరించను కూడా లేదు. ఇద్దరు బిడ్డల ప్రసవ సమయంలోనూ ఆమె పుట్టింటి నుండి ఎవరూ పెద్దగా సహాయానికి రాలేదు. ఆమె తల్లికి కీళ్ల నొప్పులు. ఆమె వస్తే ఇంకా హింసగానే ఉంటుంది. అతని తల్లే రెండు ప్రసవాలనూ, ఇంటినీ చూసుకుంది. అందులోనూ రెండ ప్రసవ సమయంలో ఇంట్లోని చిన్పిల్లనూ చూసుకుంది. అలాంటి ఆమెను మిగతా రోజుల్లో ఈమె దగ్గరకు

**హింస అన్న మాటకు ఆమెకు
అర్థం తెలుశా? అడిగిన ప్రశ్నకు
సమాధానం చెప్పకుండా ఉన్నా
అబి హింసే. చింతచెట్టుకు
తలక్రిందులుగా వ్రేలాడటిసి
రెండు కళ్లను పీకేయటమూ
హింసే.**

కూడా రానిచ్చేదికాదు. నిజానికి ఈమె భర్తనూ, అత్తనూ అందరినీ హింసిస్తోంది. అయితే దానిని ఎవరు అంగేకరిస్తారనీ? భగవంతుడే అంగేకరించాలి.

అతను ఇంటికి తిరిగొచ్చేసరికి అతని భార్యాపిల్లలతో పాటు అతని అత్తగారూ కనిపించింది.

“రండి” అంటూ అతణ్ణి ఆహ్వానించింది.

“కీళ్లనొప్పులు నయమేనా?”

“ఎక్కడ నయమవుతుంది. ఇక్కడే మీ పక్కాఫిలో శంకర మేనన్ అని ఒక ఆయుర్వేద డాక్టర్ ఉన్నారట. ఆయన్నా ఒకసారి కలిసి వెళదామనీ.”

“ఈ డాక్టర్ గురించి మీకు ఎవరు చెప్పారు?”

“జలజనే చెప్పింది.”

“అమెకు తెలుసుటనా? మా అమ్మకు చూపించి ఉండోచ్చే...?”

“మీ అమ్మ కడవరకూ బాగానే తిరుగులాడిందిగా. నా పరిస్థితే మరీ ఘోరం.”

అతని తల్లి ఉన్నట్టుండి చనిపోయినపుడు అన్నయ్య ఉత్తరక్రియలు జరిపించాడు. ఇతనో, ఇతని భార్యే అటు పుల్ల ఇటు కూడా వెయ్యలేదు.

అతను, “ఇప్పుడు ఆఫీసులో సెలవు పెట్టటానికి వీలుకాదే.” అన్నాడు.

“జలజ ఒక వారం సెలవు పెట్టి తీసుకెళతానని చెప్పింది.”

అతనికి ఒక్క విషయం కాస్త ఉపశమనాన్ని కలిగించింది.

అతను గబగబ వంట పనులు పూర్తిచేసి సైదాపేట రద్దిలో ఒక వారం రోజులు అవస్తలు పడాల్చిన పనిలేదు.

చెల్లి త్యాగం

17వ పేజీ తరువాయి...

ఏడవాల? నాన్న వచ్చి రాజు నన్ను క్షమించరా అని అనగానే. నాన్న నువ్వేమి బాధ పడక రేపు మళ్లీ పనికి వెళ్లి నువ్వు కొనిచ్చిన సైకిల్ బాగుచేయిస్తాడు. లేదంటే మా పాత ఇనుపసామనులో యజమానికి అడిగి తెస్తాను” అని అనగానే దుర్గయ్య ఒరే రాజు నన్ను క్షమించరా ..నాకు సైకిలు వద్దు. డబ్బులస్తులు వద్దు నాకు మీరు ఉంటే అదే చాలు.. అని ఆ పూట భోజనం చేసి అందరూ నిదించారు అమ్మ తప్ప. కొడుకు తిరిగి వచ్చిన ఆనందంలో రాత్రంతా వాడికి దోషులు కుట్టకుడడనీ కొంగుతో ఊపుటూ ఉండిపోయింది...

చంద్రుడు తన పని ముగియగానే సూర్యుడు వస్తున్నాడు.. రాజు చక చక రెఢీ అయ్యాడు.. చక్కగా సద్గా పెట్టుకున్నడు, దుప్పుకుని, సంచిసుదురుకున్నడు.

ఇంతలో రఘీ, జోసెఫ్, రాము మిత్రులు అందరూ సైకిల్మీద వచ్చారు .. అందరూ కలిసి చక్కగా పోయారు బడికి....

రాజు బడికి పోవడం వాళ్ల అమ్మకంటే దేవకుకే ఎక్కువ

ఇష్టం.. దేవక్క చిన్నగా అమ్మనడిగింది అన్నకు రాత్రి ఏమైంది”? అన్న సైకిల్లి దాటిస్తు ఉంటే రైలు వేగంగా రావడంతో సైకిల్లు వద్దాడు... అని చెప్పడంతో ఎంత ప్రమాదం తప్పిందో అని ఇద్దరు ఊపిరి పీల్చుకుని కాస్త సేద తీరి అమ్మ పనిలో అమ్మ నిమగ్గుమైంది. కానీ దేవక్క అర్థం లేని ఆలోచనలో ఉండిపోయింది .. కాలం కొవ్వొత్తుల కరిగిపోతుంది . అమ్మకు సుస్తి చేయడంతో ఇల్లు గడవడం కష్టం గా మారింది. అప్పుడే చీకటి ఇంటికి కొత్త వెలుగులా చెల్లి భుజాన సంచి వేసుకుంది.. బతుకు బరువును మోయసాగింది... తను సదువుకు దూరమై బతుకుకు, సదువుకు ఆధారమైది... తన రక్కల కింద మా సదువులు సాఫీగా సాగినై. ఇంతలో “

“దేవక్క” పెళ్లి రాజు ఇంటికి పెద్ద కష్టంగా మారింది.. రాజు తన సదువుకు దాసిన డబ్బులు చెల్లి పెళ్లికి అక్కింతలుగా మారాయి.. ఇంత కన్నా బుఱం ఎమ్ముప్పగలనాని ఆనందభాష్యాలు తో సాగనంపాడు... చెల్లి చేసిన త్యాగానికి ఇంతకన్నా ఏమ్ముగలం అని అనుకున్నాడు. తన త్యాగం ఫలితం కుటుంబంలో అందరూ అక్కరాలసరస్వతి గుడియైన బడికి దగ్గరయ్యారు... రాజు ఉద్యోగంలో స్థిరపడి కుటుంబానికి ఆసరయ్యాడు.

నీళ్ళ బాది

- అర్.సి. కృష్ణసేవమి రాజు, 9393662821

“బా విలో బండ పడింది కదక్కా” అని అరుస్తూ ఏడ్చుకుంటూ వచ్చి చెప్పింది చిన్న అమ్మాయి.

తురాయి చెట్టు కింద నల్లబండ పైన కూర్చుని ఉంది పెద్ద అమ్మాయి. తురాయి చెట్టు ఎర్రటి పూలతో విగబుసి ఉంది. నేల మీద పూలు దండిగా రాలి ఉన్నాయి. పూలైతే మిలమిలా మెరుస్తున్నాయి కానీ పెద్ద అమ్మాయి ముఖం మాత్రం నల్లబడి ఉంది.

పరుగిత్తుకొచ్చిన చిన్న అమ్మాయి అక్క దగ్గరికి వచ్చి ఆశ్చర్యంగా “అక్క, నువ్వు కూడా ఏడుస్తున్నావా” అని బాధగా అడిగింది.

బావిలో ఉన్న సడిపి అమ్మాయి చిన్నగా కానుగ చెట్టుకు కట్టి ఉన్న చేంతాడు పట్టుకుని పైకి వచ్చింది. ఆమె ముఖం కూడా వాడిపోయి ఉంది.

పది చదివే చిన్న అమ్మాయి, ఇంటర్ చదివే నడిపి అమ్మాయి, రూరల్ డెవలప్ మెంట్లో డిగ్రీ చదివే పెద్ద అమ్మాయి, ముగ్గురూ చెట్టు కిందకు చేరారు.

వారి అమ్మ రమణమ్మ ప్రైలరింగ్ చేస్తోంది. ఊర్లోని వీధి బాపులు ఎండిపోవడంతో నీటి కోసం ఊరికి మైలు దూరంలోని ఎలక్ట్రికల్ సబ్సైఫన్ వద్ద ఉన్న బావి కాడికి వెళ్తుంది. అమ్మ బాధలు చూడలేని కూతుళ్ల ఇంటి ముందర ఈశాస్యం మూలన బావి తప్పుతున్నారు..

ఇంట్లోంచి రమణమ్మ “బావి తప్పేదంటే సామాన్యమా? ముగ్గురు ఆడ పిలకాయలు చేరి తప్పేది సాధ్యమా. చేసింది చాలు.. బావి పని ఆపేసి మీ చదువులు మీరు చదవండి. కప్పులు కలకాలం ఉంటాయా? కప్పం కొన్నాళ్లు, సుఖం కొన్నాళ్లు. ఇన్ని రోజులు బతికినాము, ఇంకొన్ని రోజులు బతకక పోతామా” అని అరుస్తోంది.

పెద్ద అమ్మాయి “ఎప్పుడూ లేనిది ఈసారి మన ఊర్లో నీళ్లకు కరువు వచ్చింది. అమ్మ కోసం బావి తవ్వాలని అనుకున్నాము. ఎలా జరుగుతుందో ఏమో... నీళ్ల కోసం కన్నీళ్ల పెట్టుకుంటోంది అమ్మ.. ఎలా చేద్దాం, ఏమి చేద్దాం. మోకాళ్ల నొప్పులు, రక్తహనత వల్ల మైలు దూరం వెళ్లి నీళ్ల తేవడం అమ్మకు కప్పమవుతోంది. ఆడబిడ్డలు చదవాలని, మనం అభివృద్ధిలోకి రావాలని, భారమంతా తానే మోస్తూ ఉంది.

హస్టల్లో రోజూ స్నానం చేయడం అలవాటయ్యంది. లీపులని ఇంటికి వచ్చేసురికి నీళ్ల కప్పం తెలిసింది. రోజు మార్చి రోజు స్నానం చేయడానికి కూడా నీళ్ల దొరకడం లేదు.

మనం పడుతున్న కప్పం, పసున్న ఫలితం చూస్తే ధైర్యం చాలడం లేదు. బావి తవ్వడం పూర్తి చేయగలమా, బావిలో నీళ్లతెప్పించగలమా అని భయమేస్తోంది. బండ పడడం, అమ్మలక్కలు మీసాల మొగరాయుళ్ల గుచ్ఛుడు మాటలు వెనక్కి లాగేస్తున్నాయి. ఎత్త లేనంత బరువు ఎత్తుతున్నామేమో...

పైట సర్పుకుంటూ నడిపి అమ్మాయి “అక్క, మనం నిరాశ పడకూడదు. మధ్యలో విడిచి పెట్టుకూడదు. నీళ్ల అవసరమే కాదు, మన ఇంటి గౌరవం కోసమైనా బావి తవ్వాలి.

అక్క, ఎవరికి చెప్పుకోవాల్సో తెలియక ఒంటరిగా ఏడ్చుకున్నాను. కాలేజీకి ట్రైమ్ అయిపోతా పుండని మన ఊర్లోని తాలూకా ఆఫీసాయన ఇంటికి వెళ్లినాను. నీళ్ల కోసం మైలు దూరం పోలేక, నీళ్ల కోసం వచ్చినానని చెప్పినాను. రెండు బిందెలు చేదుకోమన్నారు. నేను

బావిలో నీళ్ల చేదుకొంటూ ఉంటే వాళ్ల చిన్నకొడుకు వచ్చి వెట్రి చూపులు చూసినాడు. బావి లోతు చూడగలం గానీ మనిషి మనసులోతు చూడగలమా అని భయం వేసింది. గబగబా నా పని నేను చేసుకుని వచ్చేస్తూ ఉంటే “చూపులకు సుందరాంగివే.... నడిపి పిల్లలు... నడుమేమో పిడికిడేనులే... అని పాట పాడినాడక్కా” అని చెప్పింది.

వెంటనే చిన్న అమ్మాయి “ఆరు నూరైనా నూరు ఆరైనా మనం బావిని తప్పేది నిలపకూడదు. నేను మొన్న పైకిల్లో వెళ్లి నీళ్ల తెస్తూ ఉంటే తైలం చెట్ల కాడ ముగ్గురు మొగపిలకాయలు గులకరాళ్ల విసిరినారక్కా. ఒక గులకరాయి నడుము మీద గుచ్ఛుకుని పుండు కూడా అయ్యంది. చెప్పుకోవడానికి మనకి నాన్న కూడా లేదు కదక్కా...” అని భోరున ఏడ్చింది. ముగ్గురూ ఒకర్ని పట్టుకుని ఒకరు ఏడ్చుకున్నారు.

వారి మాటలు విన్న పెద్ద అమ్మాయి సివంగి లెక్కన లేచి “పది అడుగులే కదా తవ్వినాము. ఇంకా మరి కొన్ని అడుగులు తవ్వుదాము. ఏ పుట్టలో ఏ పాము వుందో కదా. బావిలో పడిన బండ రాయి కింద జల కుండ ఉంటుందేమా? ఎవరు చూసి వచ్చినారు? ప్రయత్నాలు ప్రారంభించాం. అమ్మ కంటి చుక్కలు చూడకూడదనుకుంటే బావిలో నీటి చుక్కలు చూడాల్సిందే” అని గట్టిగా చెప్పింది. ఉలి సుత్తి చేంతాడు బుట్టలు పార గెడ్డ పారలు తీసుకుని బావి లోకి దిగారు.

ఊర్లోని అమ్మలక్కలు చెవులు కొరుక్కున్నారు. ‘ఇదేందమ్మ విడ్డారం... మొగరాయుళ్ల మాదిరి బావి తవ్వుతారంట... అదేమైనా ఆపామాషి పని కాదే... మగా ఆడా తేడా లేదంటారు. పోయే కాలం వచ్చింది.’

‘ఊర్లోని అమ్మలక్కలు పట్టుణాలకి వెళ్లి చదివితే నేల మీద నిలపరు రా నాయనా. ఇలాంటి విచిత్రాలకు నడుము కడుతారు. బావిలో నీళ్ల పడితే మనం చీరలు కట్టాల్సిందే రోయ్, గాజులు తొడగాల్సిందే రోయ్’ అని రచన పండిత కాలం మాట్లాడుకున్నారు.

అయితే వారు ముగ్గురూ అవేమీ చెవిన వేసుకోలేదు. ఒక చెవితో విని ఇంకొక చెవిలో నుంచి వదిలేశారు. బావిలోని కప్పకు, గానుగల ఎద్దుకు అవే లోకాలు మాదిరి రేయింబగళ్లు పని చేశారు. అయినా

నీళ్ల పడలేదు.

ఒక రోజు సాయంత్రం చిన్న అమ్మాయి బావిలో ఉన్నప్పుడు పైనుంచి ఒక మట్టి పెళ్ల జారి కాళ్ల మీద పడింది. చిటికెన వేలు దగ్గర గాయమయ్యాంది. రక్తం బొటబొటూ కారింది. అక్కలిధరూ చెమటకు తడిసిన తమ చీర కొంగులను చించి గుడ్డ చుట్టి చిన్నగా బావి నుంచి పైకి తీసుకొచ్చారు. చిన్న అమ్మాయి ఏడుస్తూ అక్కలతో “ఎవరు ఈ బాధలు పడేది? కూతీలను పెట్టుకుండాం” అని అంది.

“అంత స్థోమతే ఉంటే... ఇన్ని కష్టాలు మనకు దేనికి? కష్టమో నష్టమో... చిన్న చిన్నగావైనా పని పూర్తిచేద్దాం” అని ఆమెను ఉదార్శారు

ఒక ఆదివారం ఉదయం -
అప్పుడప్పుడే కోళ్లు కూస్తున్నాయి.

ముఖం మీద నీళ్ల చల్లుకుని ముగ్గురూ బావిలోకి దిగారు. నిల్వ పున్న మట్టినంతా బావి బయట తీసి పడేసారు. ఒకటికి రెండు సార్లు బావిలోని నేలంతా పుభ్రం చేసినారు. రెండు గంటల పాటు తవ్వినారు. తవ్వుతున్న చోట తవ్వేవాళ్ల చెమట చుక్కలు పడుతున్నాయి తప్పితే కొంచెం తడి కూడా కనపడలేదు. చూపుడు వేళ్లతో ఎక్కుడైనా నీళ్ల శబ్దం వినిపిస్తుందేమోనని తట్టి చూశారు. చెవులు నేలకానించి నీళ్ల గలగలలు వినిపిస్తాయేమోనని ప్రయత్నాలు చేశారు. నీళ్ల శబ్దం వినపడలేదు. పారతో కోణీ చూశారు. రంగ్ రంగ్ మని శబ్దం వచ్చింది తప్పితే నీటి జాడ కనిపించలేదు. ముగ్గురూ నిరాశగా బావి పైకి వచ్చారు.

పెద్ద అమ్మాయి కోపంగా “అయ్యేదా పొయ్యేదా... మనం తవ్వితే రాళ్లా పడతాయి కానీ నీళ్ల పడతాయా...” అని కోపంగా ఒక పెద్ద రాయిని కాలితో తన్నింది. అది గిరిగిర తిరుగుతూ ధభీమని బావిలో పడింది. నడిపి అమ్మాయి చిన్న అమ్మాయిలు తమ పెద్ద అక్క కోపం చూసి ఆశ్చర్య పోయినారు.

“దరిద్రుడి పెంటికి పడగండ్ల వాన అంటారే... అలా అయ్యింది మన పరిస్థితి. రోజులు గడుస్తున్నాయి, మన కష్టం అంతా బూడిదలో పోసిన పస్తురు అవుతోంది. చీ... మనదీ ఒక బతుకేనా... ఐన్ లెగ్ అంటారు. మనవి ఐన్ లెగ్ లేమో...” అంటూ గెడ్డ పార తీసి విసురుగా బావిలోకి విసిరింది.

ధంగ్ అని శబ్దం వచ్చింది.

గడ్డపార పడిన చోట సర్పున నీరు పొంగి పైకి విరజిమ్మింది.

“అక్క... నీళ్ల పడ్డాయ్” అని చిన్న అమ్మాయి గడ్డిగా అరిచింది. హిం హిం పశులై’ అంటూ అందరూ ఎగిరి గంతలేశారు. బావి చుట్టూ రోండ్లు కొడుతూ “గంగమ్మ కరుణించింది. మా అమ్మకు వాకిట్లోనే నీళ్ల దొరుకుతాయ్” అని అరుస్తున్నారు.

వీరి అరుపులు విని రమణమ్మ ఇంటి నుంచి బయటికి వచ్చింది. దూరం నుంచి చూస్తున్న రమణమ్మ కశ్చ ఆనంద బాప్పాలు రాల్చాయి. బావిలోని ఊట కొదొదొగా తేటగా వస్తోంది. ముగ్గురూ చెట్టు కిందకు చేరారు. రమణమ్మను ఎత్తుకుని పైపై అంటూ ఎగిరినారు. ఆకాశంలోకి చేయి విసురుతోంది రమణమ్మ.

దారిన పోతున్న మేకల మందలు కానేపు నిలబడి అక్కలెల్లక్ సంబరాలు చూసి చెవులు ఆడిస్తూ మెరుపు కశ్చతో వెళ్లాయి.

అప్పుడే వ్యాసులో మామిడి, గులాబీల బుట్టలు పెట్టుకుని

“అమ్మాయిలూ...

కష్టాలు రానీ, పాసీ.. మహిళలు

బలహిసులు లనే ఆలోచనను దగ్గరికి

రానివ్వకండి. ఇంకా మౌనంగా ఎందుకు ఉంటారు?

‘నిశ్శబ్దాన్ని చేధించండి’ ఆకాశమే మన హద్దు” అని చెప్పింది.

అందరూ చప్పట్లు చరిచారు. తురాయి చెట్టు కొమ్మలను

జర్నలిజం స్ఫూడెంట్స్ ఊగించడంతో ఎర్రపురటి తురాయి పూలు

ఆ ముగ్గురి అమ్మాయిల మీద రాలాయి. అందరూ చప్పట్లు

చరిచారు. బావిలోని ఊట ఉబి ఉబికి ఉబికి వస్తోంది.

ముగ్గురమ్మాయిల కండ్లు నక్కత్తాల్లా

మిలమిలా మెరుస్తున్నాయి. రమణమ్మ కశ్చ

అనంద బాప్పాలు రాల్చాయి.

పట్టణాలకు వెళ్లి అమ్మకునే ఆడ బృందం

అమ్మాయిల కేరింతలు చూసి బండి

ఆపారు. విషయం తెలుసుకుని

పండ్ల అమ్మాయిల ఆనందాన్ని

తట్టుకోలేక చీర నడుముకు

చెక్కి చిటకెలేస్తూ అందరితో

కలిసి పాట పాడింది.

“మంచి గుంటే మంచిగుం

టారు ఆడబిడ్డలు

అవనరూ అగ్గపిడుగులు

ఎదుగుతారు ఆడబిడ్డలు

అవసరమైతే అవ

తారు ఆదిశక్తులు ...”

అంటూ మామిడి పండ్లు

ముగ్గురమ్మాయిలకూ ఇచ్చారు.

వారి మీద గులాబీ రేకుల వర్షం

కురిపించారు. విషయం తెలిసి

ఊరిలోని వారు ఒక్కొక్కరుగా రావడంతో

చిన్నగా అక్కడ పెద్ద గుంపు తయారయ్యాంది.

వచ్చిన వారు వచ్చినట్టే విషయం తెలుసుకుని ముక్కు

మీద వేలేసుకున్నారు.

అప్పుడే తిరుపతి మహిళా యూనివరిటీ జర్నలిజం విద్యార్థినులు పన్చెండు మంది తమ ప్రాఫెసర్ తోటి టెంపో వెహికల్లో టూర్ వెష్ న్నారు. అంత చిన్న గ్రామంలో ఒక చిన్న బావి వద్ద జనం గుమికూడి ఉండడం చూసి వెహికల్ ఆపారు. ముచ్చటగా ముగ్గురు అమ్మాయిలు ఒక బావి తప్పడం తెలుసుకుని ఆశ్చర్యపోయారు.

వెంటనే ప్రాఫెసర్ “డియర్ స్ఫూడెంట్స్, బావిలో నీళ్ల ఉన్నప్పుడు నీళ్ల విలువ తెలియదు. బావి ఎండినప్పుడు నీళ్ల విలువ తెలుస్తుంది. నీటిని పొదుపుగా జాగ్రత్తగా వాడుకుండాం. జల సంపదను రక్కించుకుండాం” అని చెప్పడంతో స్ఫూడెంట్స్ అందరూ “ఎన్ మేడమ్” అని బదులిచ్చారు.

ముగ్గురమ్మాయిలనీ నల్లబండ మీద నిలబెట్టినారు. ప్రాఫెసర్ ఆ అమ్మాయిల భగీరథ ప్రయత్నాలను కొనియాడారు.

దూరంగా నిలబడి చోద్యం చూస్తున్న మగపిలకాయలను చూసి ప్రాఫెసర్ “బాబూ, మీ ఊట అమ్మాయిలు వారి అమ్మ కోసం బావినే తవ్వినారు. ఇది చరిత్రలో నిలిచిపోతుంది. రండి, లెట్ అన్ సెలైట్స్ ...” అని పిలిచింది.

కుర్కారు సిగ్గుతో తల వంచినారు.

జర్నలిజం స్ఫూడెంట్స్ “రండి బ్రిదర్” అని పిలిచారు.

నూనూగు మీసాల మగపిలకాయలు సిగ్గు మెగ

నెయ్యితీ

చిలుక కొట్టిన జామపండు

ఈక ఒంటరి ముసలాయన ఇంటి వెనుక ఒక జమ చెట్టు వుండేది.ఆ జామ చెట్టు ఎక్కువ పండ్లను కాసేది.జమ పండ్లు కోసం వచ్చిన పిల్లలు చెట్టుమీదున్న కాయల్ని తెంపితే ఒప్పుకునేవాడు కాదు ఆ ముసలాయన కానీ తన ఇంట్లో దాచి వుంచిన జమ పండ్లను మాత్రం పిల్లలను పిలిచిమరీ పంచిపెట్టేవాడు.

ఒకరోజు ఒక గడుసరి అబ్బాయి దైర్యం చేసుకొని” తాతా నీ జమ చెట్టు చాలా పండ్లను కాస్తుంది,ఆ పండ్లను నిత్యం చిలుకలు, ఉడతలు,చీమలు ఇంకా మరికొన్ని కీటకాలు యథేష్టగా తింటుంటాయి అయినా వాటిని నువ్వు అదిలించవు,ఆదే మా పిలకాయలం ఆ చెట్టు ఛాయలకు వెళ్లినా ఒప్పుకోవు,అయినా మమ్మల్ని పిలిచిమరీ జమపండ్లు పంచుతావు ఇదేమి వింత! ఆ చెట్టు నువ్వు ఎక్కు పండ్లు తెంపుకోవు మేము ఎక్కు తెంపుకుంటామంటే ఒప్పుకోవు చెట్టు ఎక్కడమంటే నీకు భయమా %!!”అని అడిగాడు.

గడుగ్గాయి అడిగిన ప్రశ్నకు ముసలాయన గలగలా నవ్వేసి”ప్రకతిపై మనుషులతో పాటు సమస్త జీవులకూ సముచిత హక్కు వుంటుంది, జామ చెట్టు ఎక్కు మనమూ మిగతా జీవులూ కలిసి పండ్లు తినవచ్చు కానీ మనల్ని చూసి చిలుక ఉడుత వంటి

జీవులు భయపడి పారిపోతాయి అందుకే చెట్టు పద్ధకు మిమ్మల్ని వెళ్లినివ్వను,కానీ చిలుకలు ఉడుతలు కొరికిన జమపండ్లను ఏరుకొని నేను దాచుకోకుండా మీ అందరికి పంచుతాను చిలుక కొట్టిన జామ పండు బలే రుచి కదా!”అని అన్నాడు.ముసలాయన చెప్పిన విషయం భోదపడిన ఆ గడుగ్గాయి జామ చెట్టు మీద పండ్లను తింటున్న చిలుకలు ఉడతల్ని చూస్తూ నిర్మలంగా చిరునవ్వులు చిందించాడు.

- ఎం వి స్టోర్, 9441571505

దారేబి?

పైన కనిపిస్తున్న బొమ్మలో ఓ బేచి ఉంది. కోటకు వెళ్డానికి రెడీ అయింది. కానీ ఆ కోటకు వెళ్డానికి దారి మొత్తం గందర గోళంగా ఉందట. సరైన దారేబో బేచికి పోల్చ చేయండి కోటకు వెళ్తుందట..

లెక్కాతేల్చండి

కింద కనిపిస్తున్న బొమ్మలో కొన్ని పండ్లు ఉన్నాయి.
పండ్ల ఆధారంగా దేని విలువ ఎంతనో కనుగొని ‘?’
దగ్గర ఎంత సమాధానం వస్తుందో చెప్పగలరేమో..
ప్రయత్నించండి చూద్దాం..

	$+$		\times		$= 70$
	$+$		\times		$= 182$
	$+$		$+$		$= 30$
	$+$		\times		$= ?$

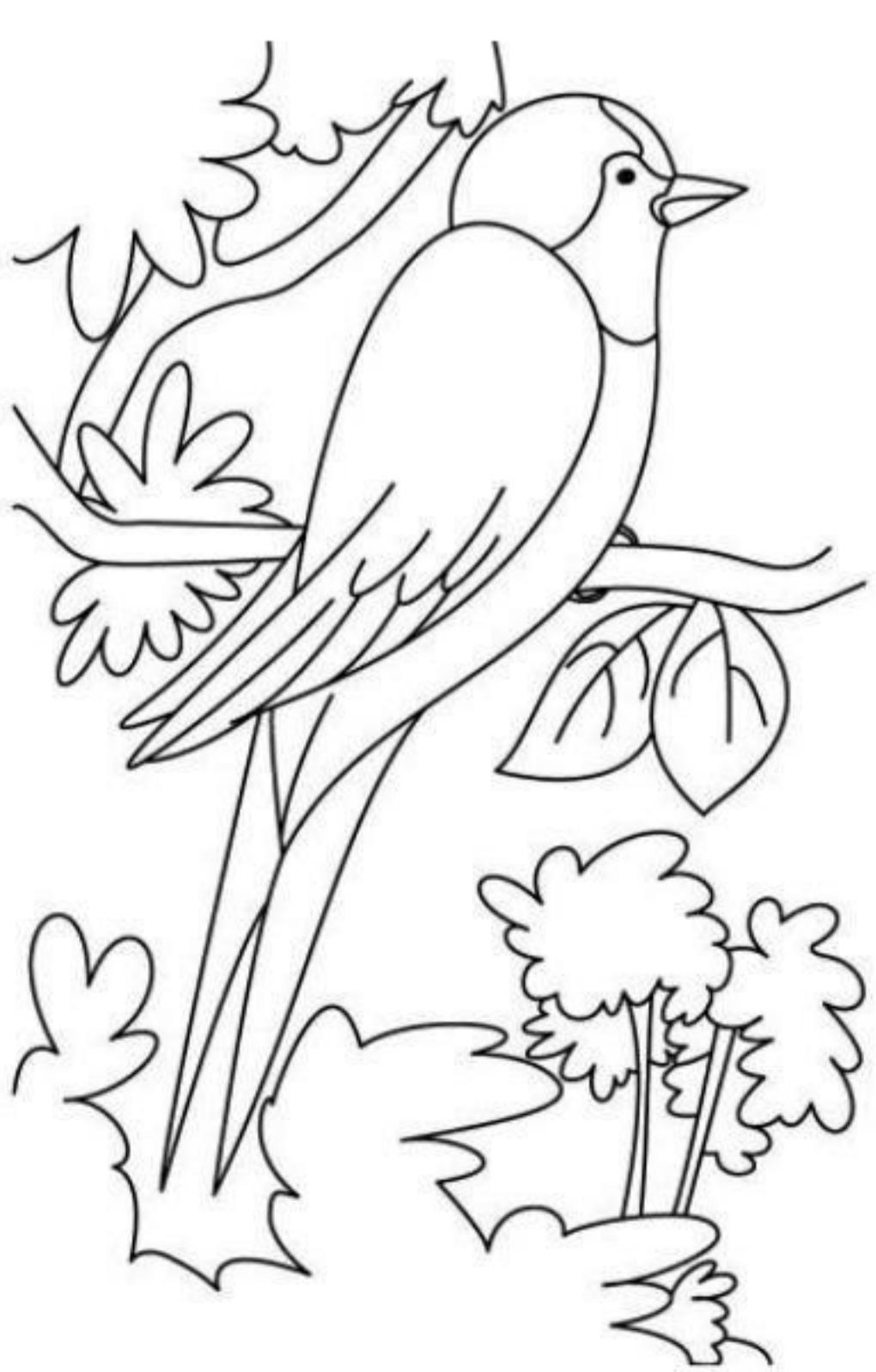
తేడాలు

పక్కన
కనిపిస్తున్న
రెండు బొమ్మలు
చూడడానికి
బకేలా ఉన్నా
కాని వాటిలో
ఐదు తేడాలు
ఉన్నాయి. అవి
ఏంటో కనిపెట్ట
గలరేషెం
ప్రయత్నించండి
చూద్దాం..

పుట్టిగిలభర్ బుడ్డోడి తేలివి - 33

నేను నిద్ర లేచేలోపు
ఎప్పుడైన ఒక చాక్కెట్
నా చేతిలో పెట్టోచ్చు
కదమ్మా!!

!@#\$?

చుక్కలు కలపండి

పైన ఉన్న ఆకారం పూర్తిగా లేదు. ఆ స్థానంలో చుక్కలు, పక్కన అంకెలున్నాయి. చుక్కలు కలుపుకుంటూ వెళ్లే పూర్తి ఆకారం వస్తుంది. త్రై చేధామా..

రంగులేద్దాం..!

పక్కనున్న బొమ్మకు ఏమే రంగులు వేస్తే అందంగా ఉంటుందో..

ఆ రంగులతో కలర్పుల్గా మార్చండి చూద్దాం...

పదకేళ 297 - సుధామ

	1	2	3	4	
5					
6		7	8		
	9		10	11	
12	13		14		
15	16	17		18	
19			20		
	21		22		
23					

ఆధారాలు

అడ్డం

- గుణఫ్రైడ్ (6)
- వర్షమాలు (3)
- ఆపేక్ష, ఉనికి (2)
- ఏనుగు దేనినయినా దేనితో

పట్టుకుంటుంది? (3)

- ముడి, బంధం (2)
- అటుగా భారము (3)
- సుశీల వలె పేరొందిన గాయని (2)
- చాలా కాలము (5)

- విష్ణుము (2)
 - కందగడ్డ పద్య విశేషము (3)
 - మరల బతుకుట (5)
- నిలువు

- దైవం పట్లు, దేశం పట్లు, పెద్దల పట్టు ఉండాల్సింది (2)
- వేదము చదువు రీతితో జేధము, పోవునది (2)
- నటన, నాట్య వేదిక (4)
- బంక (3)
- అల్పాడెపుడు పల్పు రీతి (5)
- కింద నుంచి చిరు తొండ నుంచి సగమే వచ్చాడు (3)
- కేకలో రకం (2)
- వసంతాల పండుగ, చమ కేళిక... (2)
- రూపు (3)
- పెద్ద అల (3)

గమనిక					
► సమీక్షకోసం పుస్తకాలు పంపే రచయితలు, ప్రచురణ కర్తలు రెండు ప్రతులు పంపించాలి.					
► రచయితలే సమీక్షలు రాయించి పంపకూడదు.					
► పుస్తకాల మీద సమీక్షలకు సంబంధించి సంపాదకులదే తుది నిర్ణయం. ఈ అంశంపై ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు, పోస్టలో సంప్రదింపులకు తావు లేదు. చిరునామా : సోపతి, నవతెలంగాణ, ఆదివారం సంచిక, ష్లాట్ నెం. 21/1, ఎం.పె.భవన్, ఆజమాబాద్, ఇండప్రైయల్ ఏరియా, బాగ్లింగంపల్లి, హైదరాబాద్-500020					

1	అం		2	త	లం	3	పు		4	శ		5	ఆ
త			ప్పి			లి			6	ని	నా	యు	
రం			7	దం	త	సి	రి					ర్చే	
8	గం	9	త						10	అం	దం		
		11	మా	తృ	12	క		13	పం	డు	గ		
14	ని	షా			న			దె		15	16	గ	
												డ్చి	
20	డు	రి	21	తం		భ			డ		పో		
			డ్రి		22	ము	తు	క				చ	

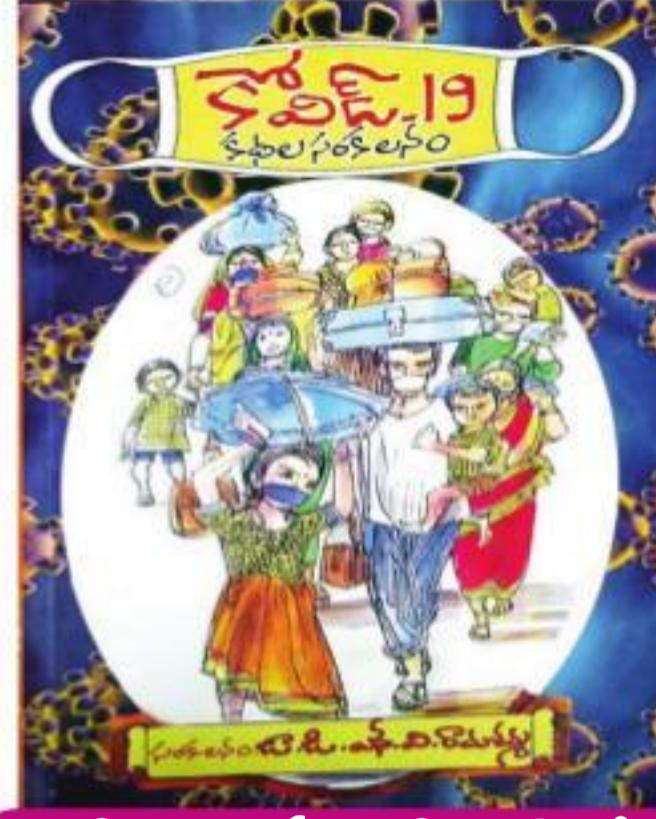
పదకేళి పజిల్ని పూర్తి చేసి కరెక్ట్ సమాధానాలు రాసి పంపిన వారి పేర్లు ప్రకటిస్తాం.

‘సేవాదృక్ప్రధం చెప్పిన ‘కోవిడ్-19’

నూట పదేండ్ల చరిత్రగల తెలుగు కథ అంతర్జాతీయ సాయికి ఎదిగింది. సకల పార్శ్వాలూ స్పృశిస్తూ ‘కోవిడ్-19’ కథల సంకలనాన్ని “ప్రియమైన రచయితుల” సంఘం ఈ సంకలనాన్ని 39 కథలతో ప్రచురించింది. కథకుడు కవి కార్పూనిస్ట్ కీ.శే. గొట్టికర్త యాదగిరి రావుకి అంకింత చేశారు ఈ సంకలనాన్ని జె.ఎస్ మూర్తి. (విషారి) పి.వి. రమణ, చక్కటి ముందు మాటలు రాశారు. అంబల్ల జనార్థన్, నా మని సుజనాదేవి గుండానసోగారావు, వడవి రాధాకృష్ణ, పురిమిళ సునంద యిమ్మిడి శెట్టి చక్కపాణి, అవేరాలాంటి ప్రముఖ కథకుల కథలూ, కొత్త వారి కథలు.... ఈ సంకలనంలో ఉన్నాయి.

మానవీయ సంబంధాలు, సేవాభావాలు, గ్రామీణ వ్యవసాయ భారతదేశ ప్రాముఖ్యం ప్రీతి పురుషుల సమానత్వం, రోగిని కాదు రోగాన్ని దేవీంచాలనే సూత్రాన్ని దాదాపు చాలా కథల్లో కనిపిస్తుంది. శైలి, శిల్పాల్చి చూడకుండా వస్తు స్ఫూర్హతో ఈ కథలు చదవాలి

కొంచెం పెద్ద కథగా కనిపించినా మంచి కథ ‘కరుణ నేర్చిన కరోనా’ రచయిత బుద్ధవరపు కామేస్వరరాణవ, రామయ్య, లక్ష్మి దంపతుల బిడ్డ శాయ్మ గారాబంతో పెంచి ఇంజనీరింగ్ చదివించడం, స్వాజేర్స్లో ఉద్యోగం చేసుకుంటూ అక్కడే పనిచేస్తున్న హరికను పెళ్ళి చేసుకొని జీవిస్తాడు శాయ్మ. ఆస్తి కోసం ఎనిమిది సంవత్సరాల తర్వాత సొంత వూరు ఆళ్ళగడ్డకు వస్తాడు. కరోనా విజ్ఞంభణ, తల్లి మృతికి రాకపోవడం, వన్న తండ్రి కూడా ఆస్తి - వ్యవసాయం, బ్యాంక్ డిపాజిట్లు, రామయ్య విల్లు రాసి పంచడం - ఒక్క వ్యవసాయ

కథల సంకలనం

సంకలనం:

డా॥ ఎస్.వి. రామశర్మ
పేజీలు: 160
వెల: 150/-రూ.

ప్రతులకు :
డోనె: 7-50- శ్రీసాయి
నిలయం, సింహచలం,
విశాఖపట్టం-530028.

భూమిని కొడుక్కి అమ్మకుండా అదే భూమిలో సేధ్యం చేయాలని కోరటం, ఈ విషయాలు బాబాయి ద్వారా తెల్పుకున్న శాయ్మ - భార్యకు మెసేజ్ పెట్టి ప్రభుత్వ క్వారంటైన్లో శాయ్మ గడపడం కథాంశం... వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధి చేసేలా రామయ్య నిర్దయం చాలా బాగుంది. కరోనా లాక్డోన్ ఎందరి జీవితాల్లో చీకట్లు నింపింది. స్మూర్త్ల లేక పోవడంతో ఇంట్లో పిల్లల ఆటల కోసం తన దగ్గర ఆటవస్తువుల్ని ప్రణీత్ అనే బాలుడు గుడిశెల్లో ఉండే తన తోటి వారికి అందించాలనే ఆకాంక్షను తన తల్లిదండ్రులు విమల, వివేకలకుచెప్పి వార్చి కూడా సహా కార్యక్రమాల్లోకి మళ్ళించిన చక్కటి కథ ‘జీవార్యం’ - రచయిత్రి పురిమళ్ళ సునంద అభినందనీయరాలు. మీడియా వాహనంలో చీట్ తిరుగుతున్న సదరు మీడియా బ్యార్లోచీట్ తమ వాహనం అర్థరాత్రి పూట ఆపి లిష్ట్ అడిగిన పొర్ట్ ఫిలం డైరెక్టర్ చాణక్య - సింగర్ అంజూల్స్ ఎక్కించుకుంటాడు. కరోనా నివారణ కార్యక్రమాలకు తాము పొర్ట్ ఫిలిం చిత్రిస్తానని, అంజూ పాటలు అందిస్తుందని చెప్పుతారు చాణక్య - ఆంజూలు చక్కటి కథనం ‘ఆడుకున్న నేస్తం’ కథ డా॥ చక్కపాణి యిమ్మిడి శెట్టి రచన చాలా బాగుంది. విదేశాలకు వెళ్ళి - స్వదేశం వచ్చి కరోనాతో పడిన ఇబ్బందులు... గ్రహానిర్వంధంలో బాధలు... క్వారంటైన్ కథలు.. స్వదేశం రాలేని విదేశాల్లో ఉద్యోగుల స్థితి... అస్తి కథల్లో అంతమాత్రంగా కనిపిస్తుంది. అన్నింటిలో చదివించే గుణం ఉంది.

- తంగిరాల చక్కప్పత్తి, 9393804472

‘విదుతరాలు’ కథి వీరయ్య!

13వ పేజీ తరువాయి...

మహాత్మాగాంధీని సైతం అక్కడే వీరయ్య కలుసుకుంటాడు. భారత నుంచి వచ్చిన లక్ష్మలాది ఇండెంచరు కూలీలపై పోరాడాలని ఆయనకి విష్ణుప్రిచ్చి చేస్తాడు. ఆ దేశంలో వీరయ్య ఎంత ఉన్నతమైన జీవితాన్ని కొనసాగించినా తన సొంత ఉసురులోని వారికి చెప్పుకుండా వచ్చేశాన్న వెలితి మాత్రం ఆయన్ని ఎప్పుడూ వెంటాడెది. సుమారు 25 సంవత్సరాలకి పైగా అక్కడ ఉన్న తర్వాత 1932లో ఆయన ఇండియాకి వచ్చి తన కుటుంబికులను కలుసుకోవాలని పెట్టాబేడాతో అందరినీ తీసుకొని బయలుదేరుతాడు. కానీ, ఇక్కడికి వచ్చాక ఆయనకి అస్తి చేదు పరిస్థితులు ఎదురవుతాయి. తన నాస్తి, అమ్మ, అక్క అందరూ చనిపోతారని తెలుసుకొని తీవ్ర మనోవేదనకి గురవుతాడు. కొంతమంది సాయంతో తన చిన్నక్కు, చెల్లి ఒత్తికి ఉండని తెలుసుకొని వారిని కలుస్తాడు. ఈ క్రమంలో బంధువుల పేరుతో ఎంతోమంది వచ్చి తన దగ్గర డబ్బుని అవసరాల పేరుతో ఎంతోమంది వచ్చి తన దగ్గర డబ్బుని అవసరాల పేరుతో లాగే ప్రయత్నం చేస్తుంటారు. ఇదంతా గమనిస్తున్న వీరయ్య భార్య ఆయన్ని ఎప్పటికప్పుడూ వారిస్తుంటూనే ఉంటుంది. తన కూతురు చెంగళమ్మ ఇక్కడి పరిస్థితులకి విసిగి పోయి తన భర్తని తీసుకొని ఆంధ్ర నుంచి

మళ్ళీ దక్కిణాప్రికాకి తిరిగి పయనం అవుతుంది. వీరయ్య మాత్రం తన భార్య మాటలిని వినిపించుకోవడంతో ఆర్థికంగా చతురికిల పడిపోయాక, నిజాముబాదీలోని బోధన మగర్ కంపెనీలో పనికి కుదురుతాడు. ఈ క్రమంలోనే తన మూడో కుమారుడు అనారోగ్యంతో మృతి చెందడంతో కుప్పుకూలిపోయిన వీరయ్య నిత్యం దిగులుపడుతూ మంచానికి పరిమితం అవుతాడు. దక్కిణాప్రికాలో అష్ట పశ్వర్యాలను అనుభవించే తాను తల్లిదండ్రులు, కుటుంబికుల కోసం వచ్చి ఇన్ని కష్టాలను ఎదుర్కొంటున్నాయి? అంటూ కుమిలీపోతాడు. మళ్ళీ దక్కిణాప్రికా వెళుదుపని అనుకున్న దేశాల మధ్య నెలకొన్న కొత్త రాజకీయ పరిస్థితులు ఆయనకి సహకరించవు. ఈ బాధలన్నింటిని దిగమింగుకుంటూనే వీరయ్య 1952లో కన్నుమూయడంతో కథ ముగుస్తుంది. అయితే, తన తాతలాగే ఇప్పటికే గల్లో దేశాలకి వలన వెళుతున్న ఎంతోమంది కూలీల పరిస్థితులపై పోరాటం చేస్తూ వారికి అండగా నిలుస్తున్న బసంతిరెడ్డి గురించి పుస్తకంలో చెప్పి మనకి ప్రస్తుత విషయాలపై కూడా అవగాహన కల్పించారు గుబిలి క్షప్ప. చివరగా, ఇంతటి వేధనభరిత కథని అక్కరీకరించేందుకు తమ కుటుంబాన్ని మళ్ళీ కలిపేందుకు (గెట్-టూ-గెదర్) కూప్పు పడిన శ్రమ ఈ చిన్న విశ్లేషణలో చెప్పడం సాధ్యం కాదు. మొత్తం విషయం తెలుసుకోవాలంటే, పుస్తకం ఆసాంతం చదవాల్సిందే డ్యూడ్.

మా ఇంటి గడవ...

మా ఇంటికి రక్కణ కవచమోలే
ఉండేది ఇంటి గడవ
ఇంటి గడవని చూస్తే
ఇల్లాలి గుణం తెలుస్తది
రోజుా కాకపోయినా....
లక్ష్మివారం రోజయితే
జాజు రుద్దుకుని
పసుపు పులుముకుని
కుంకుమ బొట్లతో పసుపు పిండితో
పసి పిల్ల నవ్వుల్లా
వచ్చిపోయేబోళ్లను పలకరిస్తది
మా ఇంటి గడవ

పొద్దు పొద్దున్నే లేవంగనే
మా అమ్మ నీళ్ళతో కడిగి తుడిచి
చంటి బిడ్డని తీర్చిదిద్దినట్లు
తయారుచేస్తే గప్పుడు సూడాలె
గడవ అందం కడుపు నింపుతది
పైకి పొగరు కనిపించినా
మనసులో మాత్రం నిత్యం
ప్రేమను ఒలకబోస్తది
మా ఇంటి గడవ

పండగలప్పుడు ఫంక్షన్ లప్పుడు
దాని సోకే వేరు
కుడికాలు లోపల పెట్టి

ఇంటి లోనికి వస్తే ఎంత సంబురమో
పెద్ద దిక్కోలే వాచ్ మెన్ ల
నిత్యం పహార కాస్తూ ఉంటది
మా ఇంటి గడవ

ఒక్కొక్కసారి తశ్చ నెత్తి కెక్కి
పొగరుతో గడవ తొక్కితే
నా పెద్దనేలు కాలి గోలికి
ఒక్క పోటు పొడిసి కింద
తనను జూసి నడువమంటది
బుద్ధులెన్నే నేర్చుతుంటది
మా ఇంటి గడవ

పొద్దుగూకంతలా
గడవ కాద అమ్మ కూసోని
పిల్లలతో ముద్దు ముచ్చట్లు పెడుతుంటే
గడవ గంభీరమనిపిస్తది
ఎంతైనా ఇంటి గడవ
నెనరుగల్ల ఆడపిల్ల కదా!
కానీ, నేడది
దిక్కులేని పక్కలే ఒంటరి జీవితం
గడుపుతూ ముసలిదై శిన్నబోయి
వలసెల్లిన మనుషులెప్పుడొస్తరని
ఎదురుచూస్తోంది మా ఇంటి గడవ

- కోమటి రెడ్డి బుట్టిరెడ్డి, నల్గొండ
సెల్ : 9441561655

మెత్తని జ్ఞాపకంలా...

మట్టిగా మారి
మొక్కలా నిన్ను నాటుకున్న.
పూలలో అందంగా కనిపిస్తావని.

రోజుా పూసే
పలకరింపులు మధురమైన
తేనె ధారలు కురిపిస్తావని!

మత్తుగా కురిసిన
మెత్తని జ్ఞాపకాలు

మనసు కుదుర్లను తడుపుతాయని

ఉదయంలా నిత్యం నవ్వులు
నలువెచ్చని కిరణాలతో
మది గడవను తాకుతాయని.

ఎదురుగా లేకపోయేనా
ఎద మీటిన కవితాల్లో
భావావేశం మనసు ఆకలి తీర్చుతుందని

- శ్రీ సాహితి

సెల్ : 9704437247

వెంటాడే వాక్యాలు

చిత్తలూలి కవిత్వం

‘మనిషి అలికిడి లేక’

- తండు హరీశ్ గాడ్, 978439551

మనిషి మాటల కలయిక. అను భూతుల కలయిక. పోరాటాల కలయిక. ఇప్పుడు మనిషి ప్రయాణం మారింది. పైన చెప్పిన వాటన్నింటికి అపసవ్యంగా తిరు గుతు న్నాడు. కవి చిత్తలూరి సత్యనారాయణ అలాంచి అలికిడి లేని మనుషుల జాబితాను తయారు చేస్తున్నాడు. నేటి సమాజాన్ని మానవని ప్రవర్తనను చూసి ఎంతో బాధనుభవించిన వాడై కవి ఈ శీర్షిక ఔపుకు మొగ్గుచూపింట్లుగా కవితా వాక్యాల్లో తెలుస్తుంది. ఇలా కవి మనిషితనాన్ని కవితల ద్వారా కొలుస్తూ మనముందో ఆలోచనను ప్రవేశపెట్టాడు. కొంతలో కొంతైనా మనిషి మారితే భాగుండు.

కవి చిత్తలూరి సత్యనారాయణది spontaneous కవిత్వం. సమాజంలోని అమానవీయ సంఘటనలను ఖండించడంలో ముందువరుసలో ఉంటాడు. శ్రమ జీవుల గొంతుకుపుతాడు. అమ్మానాన్నల ప్రేమ ను వాక్యాలై కలపరిస్తాడు. బడికే యింది అంటూ పసిపాపల ఆలోచనల్లోంచి కొత్తగా పుడతాడు. సమకాలీనత ఈయన కవిత్వానికి ఉన్న ప్రత్యేకత. ”నల్లచామంతి” కవితా సంపుటితో కవిత్వంలో తనదైన ముద్ర వేసుకున్న చిత్తలూరి సత్యనారాయణ ఇప్పుడు మరోసారి కవిత్వపు అలికిడి చేస్తూ ముందుకొస్తున్నాడు.

వెంటాడే వాక్యాల్లోకి..

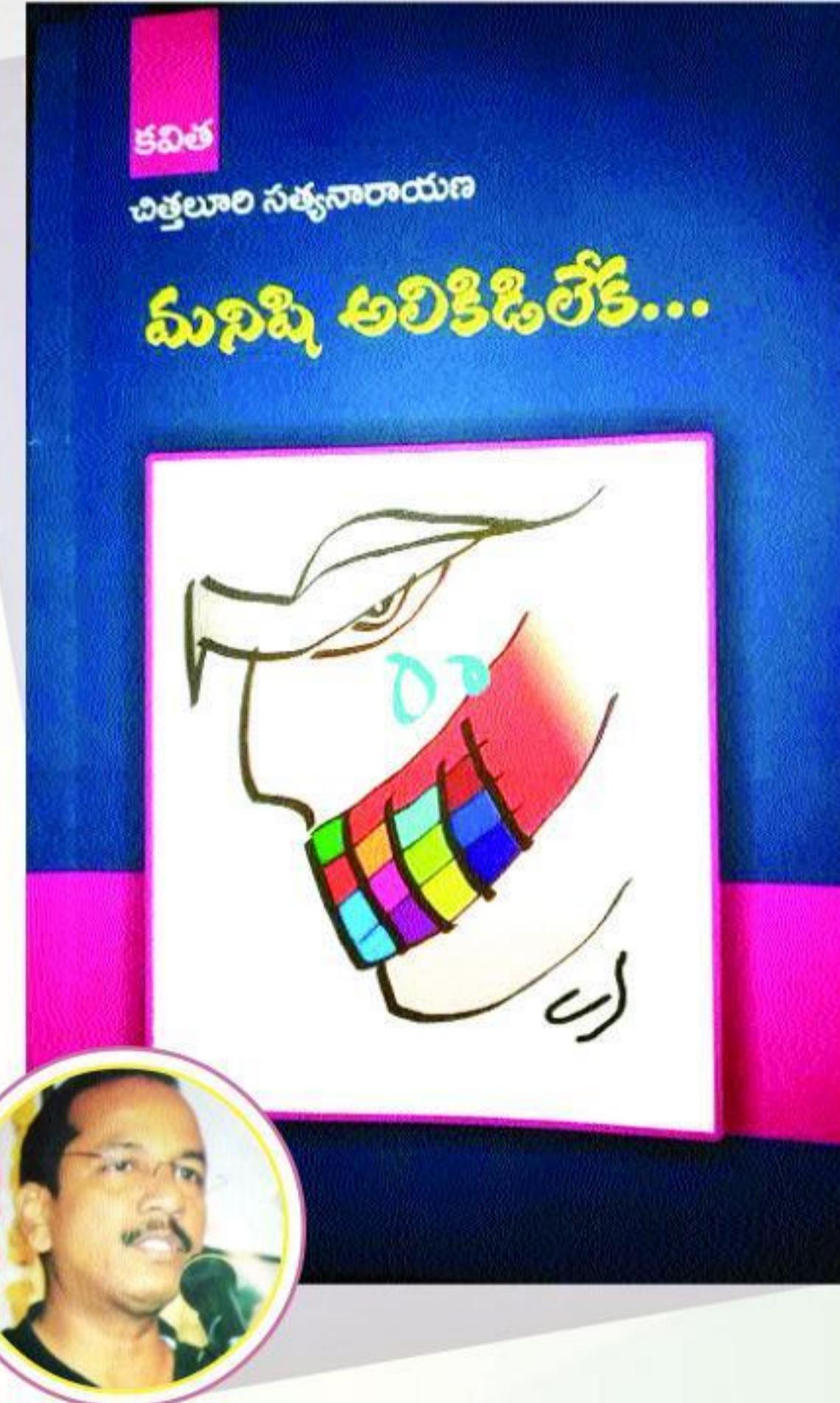
1. కొన్ని ప్రశ్నలను తయారు చేసి తరగతిగదుల్లో సీతాకోచచిలుకల్లా ఎగుర వేస్తారు ప్రపంచమంత కిటికీని తెరిచి లేత మొగ్గలకు అనంతాన్ని పరిచయం చేస్తారు (వాళ్ళపుటికీ.. పేజీ 16)

విద్యార్థి స్వభావ సరళి తెలిసినవాడే ఉత్తమ ఉ పాధ్యాయుడు. కాబట్టే ప్రశ్నలను తయారు చేసి సృజనను పెంచుతాడు. ప్రపంచాన్ని పరిచయం చేస్తాడు. ఉపాధ్యాయుడైన ఈ కవికి అవస్తి తెలుసు. అనుభవంలోంచి వచ్చిన ఈ వాక్యాలు ఉపాధ్యాయుని ఆదర్శవంతమైన వ్యక్తిత్వాన్ని చూపిస్తాయి.

2. ఇంతగా అభివృద్ధి చెందిన నా దేశంలో ఆమె ఇంకా ఒక గుడ్డ ముక్క కోసమే వెతుక్కోవటం కంటసీరు తెప్పిస్తోంది(దేశమంత .. పేజీ 32)

దేశాన్ని మనోనేత్రమంతో పరిశీలించి సప్పడే ఇలాంచి వాస్తవాలు బయటి కొన్నాయి. ఈ దేశంలో ఎంతో మంది ఆకలితో అలమటించే వాట్లున్నారు. ఆ విషయాన్ని చెప్పే క్రమంలో కవి ఈ ఆర్థికతో కూడిన వాక్యాలు తీసుకొచ్చాడు. కనీసం అవసరాలు కూడా తీర్చలేని వ్యవస్థలకు ఈ వాక్యాలు ఓ సహార్.

3. చచ్చిన శపం వాసన కాదు బతికున్న మనిషి వాసన కావాలి మనకిప్పుడు!(వాసన.. పేజీ 65)

మనిషి ఆయుప్రమాణం కాలమాన పరిస్థితులను బట్టి తగ్గుతున్నది. బ్రతికున్న ప్పుడే కొన్ని మనసులను గెలవాలి. బంధాలను గుర్తిరుగాలంటూ ఇప్పుడు మనుషుల దగ్గర చచ్చిన వాసన వస్తుందని ఎద్దేవా చేస్తూ కవి రాసిన ఈ వాక్యాలు కనువిప్పు ను కలిగించేవి.

4. దేనికైనా ఒక ముగింపు ఉంటుంది ఏ కథకైనా కవితకైనా ఒక ముగింపు మన్నట్టే ఏ వ్యధకైనా ఒక ముగింపు ఉంటుంది(ముగింపు.. పేజీ 140)

మనిషి మనుగడే కష్టమవుతున్న ఈ కాలాన లేవనంగా ఈ వాక్యాలు కనిస్తున్నాయి. కరోనా కాలంలో బతుకులు చిత్తికి పోతున్నాయి. ఆర్థిక పరమైన నష్టం ఎంతో జరుగుతున్నది. ప్రాణమష్టం సంభవిస్తున్నది. అయినా కవి వాక్యాలను చూస్తే కొంత ఉవ శమనం కలుగుతుంది. దేనికైనా ఓ ముగింపు ఉంటుంది అంటూ కవి రాసిన ఈ వాక్యాలు ఎంతో భరోసాినిస్తున్నాయి. కవి అన్నట్టగా కరోనా పీడ విరగడయే ముగింపు తొందరలోనే రావాలని కోరుకుండాం.

ఇంతలా మనిషిని కలపరిస్తూ, వృత్తిని ప్రేమిస్తూ, అనుబంధాలను ఆలపిస్తూ, సమాజాన్ని పరిశీలిస్తూ, ఆడపిల్లల్లో దైర్యాన్ని నింపుతా కవి రాసిన కవితా వాక్యాలు ఆలోచనను రేకెత్తిస్తాయి. మనుషులలో మార్పుకు బీజాన్ని వేస్తాయి. ఇప్పటి పరిస్థితుల్లో ఉగ్రవాదం కన్నా ప్రమాద కరమైన స్థితి “మనిషి సాటి మనిషితో ప్రేమగా మాటల్లాడకపోవటం” కవితో పాటు “మనిషి అలికిడి కోసం” మనమూ ఏకం కావాల్సిన తరుణమిది.

రంగులు లేని హోలీ....

మన జీవితాల్లో రంగులు తెస్తుందని
భావించే హోలీ జరుపుకుంటే...
రంగులేమో గానీ... కరోనా తెచ్చే
ప్రమాదం మాత్రం ఉంది...
సహజ రంగులు ఆరోగ్యదాయకం
ప్రస్తుత కాలంలో కరోనా వైరస్ సెకండ్
వేవ్ విజ్ఞంభన జరుగుతుంది.
కెమికల్స్ లేని రంగులతో ...మన
పూర్వీకులు సూచించిన విధంగా
సహజ సిద్ధమైన రంగులతో
జరుపుకోవడం ఆరోగ్యదాయకం,
పీలైనంత వరకు కరోనా వైరస్ను
దృష్టిలో పెట్టుకుని వ్యవహరిస్తే
అందరికీ మంచిది. ఈ పండగ అంటే
అందిరికీ ఆనందమే కానీ
స్వయం కృతాపరాధం వలన
ఇబ్బందులు కొని తెచ్చుకుని
మనవాళ్ళకు ఇబ్బందులు
కలుగకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకోవడం
మంచింది...
మనం ఆరోగ్యంగా ఉంటే
రోజు పండగనే...